

Den Europæiske Unions Tidende

C 114

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

20. april 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2013/C 114/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 108 af 13.4.2013	1
Retten		
2013/C 114/02	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	2
V Øvrige meddelelser		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2013/C 114/03	Sag C-460/09 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni og Cremonini SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Unions erstatningsansvar uden for kontraktforhold — konstatering af uregelmæssigheder med hensyn til eksportrestitutioner for oksekød ved udførsel til Jordan — OLAF's undersøgelse — fremsendelse af OLAF's konklusioner til de nationale myndigheder — sikkerhedsstillelse — påstand om tilbagebetaling af tilknyttede omkostninger — årsagsforbindelse — kontraappel — forældelsesfrist — begyndelsestidspunkt)	5

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/04	Sag C-473/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — udvikling af Fællesskabets jernbaner — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — fastsættelse af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur — direktiv 91/440/EØF og 2001/14/EF — ufuldstændig gennemførelse)	5
2013/C 114/05	Sag C-483/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — fastsættelse af afgifter — afgifter — forvaltningsmæssig uafhængighed)	6
2013/C 114/06	Sag C-555/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig (Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2 — infrastrukturforvalter — uafhængighed med hensyn til organisation og beslutningstagning — holdingstruktur — ufuldstændig gennemførelse)	6
2013/C 114/07	Sag C-556/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2 — infrastrukturforvalter — uafhængighed med hensyn til organisation og beslutningstagning — holdingstruktur — direktiv 2001/14 — artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1 — fastlæggelse af afgifter på grundlag af de direkte omkostninger — fastsættelse af afgifter — direkte omkostninger — fulde omkostninger — direktiv 2001/14 — artikel 6, stk. 2 — manglende incitamenter til at nedbringe omkostningerne — direktiv 91/440 — artikel 10, stk. 7 — direktiv 2001/14 — artikel 30, stk. 4 — tilsynsorgan — beføjelser)	7
2013/C 114/08	Sag C-617/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26 februar 2013 — Åklagaren mod Hans Åkerberg Fransson (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Haparanda tingsrätt — Sverige) (Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — anvendelsesområde — artikel 51 — gennemførelse af EU-retten — bekæmpelse af handlinger, der skader Unionens egne indtægter — artikel 50 — princippet ne bis in idem — national ordning, hvorefter den samme culpøse handling sanktioneres ved to separate procedurer, en administrativ og en strafferetlig — forenelighed)	7
2013/C 114/09	Sag C-11/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. februar 2013 — Air France mod Heinz-Gerke Folkerts og Luz-Tereza Folkerts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 6 og 7 — direkte tilsluttede flyforbindelser — konstatering af en forsinkelse ved ankomsten til det endelige bestemmelsessted — forsinkelse på tre timer eller derover — passagerers ret til kompensation)	8
2013/C 114/10	Sag C-123/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. februar 2013 — A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — skattelovgivning — fusion mellem et moderselskab med hjemsted i en medlemsstat og et datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat — hvorvidt moderselskabet kan fradrage det underskud fra datterselskabet, som følger af sidstnævntes virksomhed — udelukkelse for ikke-hjemmehørende datterselskaber)	9
2013/C 114/11	Sag C-168/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2013 — Manfred Beker og Christa Beker mod Finanzamt Heilbronn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Frie kapitalbevægelser — indkomstskat — kapitalindtægter — dobbeltbeskatningsoverenskomst — udbytte, der er udloddet af selskaber med hjemsted i medlemsstater og tredjelande — fastlæggelse af det maksimale beløb for i udlandet opkrævet kildeskat, der kan modregnes i den nationale indkomstskat — manglende hensyntagen til de personlige udgifter og til de udgifter, som er knyttet til privat livsførelse — begrundelse)	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/12	Sag C-243/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — RVS Levensverzekeringen NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien) (Livsforsikring — årlig skat på forsikringsvirksomhed — direktiv 2002/83/EF — artikel 1, stk. 1, litra g), og artikel 50 — begrebet »den medlemsstat, hvor forpligtelsen består« — forsikringsselskab med hjemsted i Nederlandene — forsikringstager, der har indgået en forsikringsaftale i Nederlandene, og som efter aftalens indgåelse har flyttet sin sædvanlige bopæl til Belgien — fri udveksling af tjenesteydelser)	10
2013/C 114/13	Sag C-246/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Den Portugisiske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) — forordning (EØF) nr. 2052/88 — artikel 13, stk. 3 — forordning (EØF) nr. 4253/88 — artikel 21, stk. 1 — globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal — nedsættelse af økonomisk bistand)	10
2013/C 114/14	Sag C-282/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Concepción Salgado González mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien) (Artikel 48 TEUF — social sikring af vandrede arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EF) nr. 883/2004 — forsikring ved alderdom og dødsfald — særregler for anvendelsen af national lovgivning vedrørende forsikring ved alderdom — beregning af ydelser)	11
2013/C 114/15	Sag C-332/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — ProRail NV mod Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV og FAG Kugelfischer GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Forordning (EF) nr. 1206/2001 — samarbejde om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område — direkte bevisoptagelse — udpegelse af en sagkyndig — opgave, der udføres delvist på den forelæggende rets medlemsstats område og delvist på en anden medlemsstats område)	11
2013/C 114/16	Sag C-399/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. februar 2013 — straffesag mod Stefano Melloni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Constitucional Madrid — Spanien) (Politi-samarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — den europæiske arrestordre — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — afgørelser truffet efter en retssag, under hvilken den pågældende ikke selv var til stede — fuldbyrdelse af en dom afsagt in absentia — mulighed for fornyet prøvelse af dommen)	12
2013/C 114/17	Sag C-425/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Katja Ettwein mod Finanzamt Konstanz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — ligebehandling — selvstændige grænsearbejdere — statsborgere i en medlemsstat i Den Europæiske Union — erhvervsmæssig indkomst oppebåret i denne medlemsstat — flytning af bopæl til Schweiz — afslag på en skattefordel i nævnte medlemsstat som følge af bopælsflytningen)	13
2013/C 114/18	Sag C-427/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Margaret Kenny m.fl. mod Minister for Justice, Equality and Law Reform m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Artikel 141 EF — direktiv 75/117/EØF — lige løn til mænd og kvinder — indirekte forskelsbehandling — objektiv begrundelse — betingelser)	13
2013/C 114/19	Sag C-472/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Banif Plus Bank Zrt. mod Csaba Csipai og Viktória Csipai (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn) (Direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — den nationale rets ex officio-undersøgelse af, om et vilkår er urimeligt — pligt for den nationale ret, der ex officio har konstateret, at et vilkår er urimeligt, til at anmode parterne om at fremsætte bemærkninger, inden den drager konsekvenser af denne konstatering — kontraktvilkår, der skal tages hensyn til ved undersøgelsen af, om der foreligger urimelighed)	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/20	Sag C-544/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Helga Petersen og Peter Petersen mod Finanzamt Ludwigshafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland) (Fri udveksling af tjenesteydelser — arbejdskraftens frie bevægelighed — bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter indtægter oppebåret for beskæftigelse udøvet i en anden stat inden for rammerne af udviklingsbistanden kan skattefritages — betingelser — arbejdsgiver, der er etableret på det nationale område — afslag, når arbejdsgiveren er etableret i en anden medlemsstat)	15
2013/C 114/21	Sag C-561/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Fédération Cynologique Internationale mod Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Spanien) (EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9, stk. 1 — begrebet »tredjemand« — indehaver af et yngre EF-varemærke)	15
2013/C 114/22	Sag C-619/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. februar 2013 — Patricia Dumont de Chassart mod Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles — Belgien) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 72, artikel 78, stk. 2, litra b), og artikel 79, stk. 1, litra a) — familieydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem — sammenlægning af forsikrings- og beskæftigelsesperioder — perioder tilbagelagt af den efterlevende forælder i en anden medlemsstat — manglende hensyntagen)	16
2013/C 114/23	Sag C-655/11 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. februar 2013 — Seven for all mankind LLC mod Seven SpA — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ældre ordmærke — bestanddelen »SEVEN« — lighed mellem tegnene — risiko for forveksling — relativ registreringshindring)	16
2013/C 114/24	Sag C-1/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2013 — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas mod Autoridade da Concorrência (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) (Sammenslutning af revisorer — regler om ordning for obligatorisk uddannelse for revisorer — artikel 101 TEUF — sammenslutning af virksomheder — begrænsning af konkurrencen — begrundelser — artikel 106, stk. 2, TEUF)	17
2013/C 114/25	Sag C-18/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2013 — Město Žamberk mod Finanční ředitelství v Hradci Králové, nu Odvolací finanční ředitelství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Skatter og afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 132, stk. 1, litra m) — fritagelse — levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning — udøvelse af sportsaktiviteter på en ikke-organiseret og usystematisk måde — kommunalt vandland)	18
2013/C 114/26	Sag C-46/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. februar 2013 — L.N. mod Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtte — Danmark) (Unionsborgerskab — arbejdskraftens frie bevægelighed — princippet om ligebehandling — artikel 45, stk. 2, TEUF — forordning nr. 1612/68/EØF — artikel 7, stk. 2 — direktiv 2004/38/EF — artikel 24, stk. 1 og 2 — undtagelse fra princippet om ligebehandling med hensyn til studiestøtte i form af stipendier eller lån — unionsborger, der studerer i en værtsmedlemsstat — lønnet beskæftigelse før og efter påbegyndelse af studiet — hovedformålet med den pågældendes indrejse på værtsmedlemsstatens område — betydning for den pågældendes status som arbejdstager og for retten til studiestøtte)	18
2013/C 114/27	Sag C-68/12: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 7. februar 2013 — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky mod Slovenská sporiteľňa a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Begrebet kartel — aftale indgået mellem flere banker — konkurrerende virksomhed, der opererer på det relevante marked på angiveligt ulovlig vis — indvirkning — foreligger ikke)	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/28	Sag C-79/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. februar 2013 — SC Mora IPR SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu og Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien) (Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 211 — udsat betaling af moms på import) 20	20
2013/C 114/29	Sag C-104/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Finanzamt Köln-Nord mod Wolfram Becker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Sjette moms-direktiv — artikel 17, stk. 2, litra a) — retten til at fradrage indgående afgift — nødvendigheden af, at der findes en direkte og umiddelbar tilknytning mellem den indgående transaktion og en afgiftspligtig udgående transaktion — kriterium for fastlæggelse af denne forbindelse — advokatbistand leveret i forbindelse med en straffesag om bestikkelse mod direktøren og hovedanpartshaveren i et anpartsselskab) 20	20
2013/C 114/30	Sag C-111/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2013 — Ministero per i beni e le attività culturali m.fl. mod Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Direktiv 85/384/EØF — gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet — artikel 10 og artikel 11, litra g) — national lovgivning, hvorefter arkitekters og civilingeniørers kvalifikationsbeviser anerkendes som ligestillede, men hvor arbejder på ejendomme, der er klassificeret som en del af kulturarven, forbeholdes arkitekter — ligebehandlingsprincippet — rent interne forhold i en medlemsstat) 21	21
2013/C 114/31	Sag C-246/12 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2013 — Ellinika Nafpigeia AE mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — skibsbygning — beslutning, der fastslår støtteforanstaltningers uforenelighed med fællesmarkedet — beskyttelse af væsentlige interesser med henblik på landets sikkerhed — konkurrencevilkår på det indre marked) 21	21
2013/C 114/32	Sag C-235/12 P: Appel iværksat den 14. maj 2012 af H-Holding AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. marts 2012 i sag T-594/11, H-Holding AG mod Europa-Kommissionen 22	22
2013/C 114/33	Sag C-563/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 5. december 2012 — BDV Hungary Trading Kft., i likvidation, mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 22	22
2013/C 114/34	Sag C-614/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. december 2012 — József Dutka mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 23	23
2013/C 114/35	Sag C-5/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Törvényszék (Ungarn) den 3. januar 2013 — Ferenc Tibor Kovács mod Vas Megyei Rendőr-főkapitányság 23	23
2013/C 114/36	Sag C-15/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatischen Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 10. januar 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH mod Technische Universität Hamburg-Harburg 23	23
2013/C 114/37	Sag C-21/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 15. januar 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen 24	24
2013/C 114/38	Sag C-67/13 P: Appel iværksat den 8. februar 2013 af Groupement des cartes bancaires (CB) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 29. november 2012 i sag T-491/07, CB mod Kommissionen 24	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/39	Sag C-68/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 8. februar 2013 — Markus Weiss mod Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Sag C-79/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 15. februar 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers mod Selver Saciri m.fl.	26
2013/C 114/41	Sag C-81/13: Sag anlagt den 15. februar 2013 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union	26
2013/C 114/42	Sag C-83/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbetsdomstolen (Sverige) den 19. februar 2013 — Fonnship A/S og Svenska Transportarbetarförbundet mod Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S og Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Sag C-90/13 P: Appel iværksat den 22. februar 2013 af 1. garantovaná a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-392/09, 1. garantovaná a.s. mod Europa-Kommissionen	28
2013/C 114/44	Sag C-93/13 P: Appel iværksat den 25. februar 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. december 2012 i sag T-103/08, Versalis SpA, tidligere Polimeri Europa SpA, og Eni SpA mod Europa-Kommissionen	28
2013/C 114/45	Sag C-100/13: Sag anlagt den 27. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	29
Retten		
2013/C 114/46	Sag T-93/10: Rettens dom af 7. marts 2013 — Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod ECHA (REACH — identifikation af beg, kultjære-, højtemperaturs-; tjærebeg som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)	30
2013/C 114/47	Sag T-94/10: Rettens dom af 7. marts 2013 — Rütgers Germany m.fl. mod ECHA (REACH — identifikation af anthracenolie som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)	30
2013/C 114/48	Sag T-95/10: Rettens dom af 7. marts 2013 — Cindu Chemicals m.fl. mod ECHA (REACH — identifikation af anthracenolie med lavt indhold af anthracen som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)	31
2013/C 114/49	Sag T-96/10: Rettens dom af 7. marts 2013 — Rütgers Germany m.fl. mod ECHA (REACH — udpegning af anthracenolie (anthracenmasse) som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/50	Sag T-498/10: Rettens dom af 8. marts 2013 — Mayer Nama mod KHIM — Daniel e Mayer (David Mayer) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket David Mayer — det ældre nationale ordmærke DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b) og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — anmodning om bevis for reel brug indgivet for første gang for appelkammeret — forsinkelse — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)	32
2013/C 114/51	Sag T-539/10: Rettens dom af 7. marts 2013 — Acino mod Kommissionen (Humanmedicinske lægemidler — suspension af markedsføringen af og tilbagetrækning af visse partier humanmedicinske lægemidler, der indeholder aktivstoffet Clopidogrel — ændring af markedsføringstilladelsen — forbud mod markedsføring af lægemidlerne — forordning (EF) nr. 726/2004 og direktiv 2001/83/EF — proportionalitet — begrundelsespligt)	32
2013/C 114/52	Sag T-186/11: Rettens dom af 7. marts 2013 — Schönberger mod Parlamentet (Annulationsøgsmål — ret til at indgive andragender — andragende indgivet til Europa-Parlamentet — andragende antaget til realitetsbehandling — afgørelse om afslutning af proceduren for andragender — akt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	33
2013/C 114/53	Sag T-247/11: Rettens dom af 7. marts 2013 — FairWild Foundation mod KHIM — Wild (FAIRWILD) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvori Den Europæiske Union er designeret — ordmærket FAIRWILD — ældre EF-ordmærke WILD — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	33
2013/C 114/54	Sag T-370/11: Rettens dom af 7. marts 2013 — Polen mod Kommissionen (Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — midlertidige regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter fra 2013 — anvendelse af benchmarks med henblik på beregning af fordelingen af emissionskvoter — ligebehandling — proportionalitet)	34
2013/C 114/55	Sag T-39/12 P: Rettens dom af 7. marts 2013 — Di Tullio mod Kommissionen (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — orlov til aftjening af national tjeneste — artikel 18, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — en doms tidsmæssige virkninger)	34
2013/C 114/56	Sag T-591/10: Rettens kendelse af 26. februar 2013 — Castiglioni mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — erstatningssøgsmål — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse, renovering og vedligeholdelse af Det Fælles Forskningscenters bygninger og infrastruktur i Ispra — udvælgelseskriterier — afvisning af en tilbudsgivers bud og afgørelse om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver — nye søgsmålsgrunde — åbenbart, at søgsmålet delvis er retligt ugrundet, delvis ikke kan antages til realitetsbehandling)	34
2013/C 114/57	Sag T-57/13: Sag anlagt den 29. januar 2013 — Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen	35
2013/C 114/58	Sag T-58/13: Sag anlagt den 29. januar 2013 — Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen	36
2013/C 114/59	Sag T-59/13 P: Appel iværksat den 30. januar 2013 af BT til prøvelse af Personalerettens kendelse af 3. december 2012 i sag F-45/12, BT mod Kommissionen	37
2013/C 114/60	Sag T-73/13: Sag anlagt den 11. februar 2013 — InterMune UK m.fl. mod EMA	38

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 114/61	Sag T-93/13: Sag anlagt den 15. februar 2013 — Det Forenede Kongerige mod ECB	38
2013/C 114/62	Sag T-94/13 P: Appel iværksat den 17. februar 2013 af Ioannis Ntouvas til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-107/11, Ntouvas mod ECDC	39
2013/C 114/63	Sag T-104/13: Sag anlagt den 20. februar 2013 — Toshiba mod Kommissionen	41
2013/C 114/64	Sag T-108/13: Sag anlagt den 23. februar 2013 — VTZ m.fl. mod Rådet	42
2013/C 114/65	Sag T-114/13 P: Appel iværksat den 22. februar 2013 af Maria Concetta Cerafogli til prøvelse af Personalerettens dom af 12. december 2012 i sag F-43/10, Cerafogli mod ECB	42
2013/C 114/66	Sag T-115/13: Sag anlagt den 22. februar 2013 — Dennekamp mod Parlamentet	43
2013/C 114/67	Sag T-125/13: Sag anlagt den 4. marts 2013 — Italien mod Kommissionen	44
 Retten for EU-Personalesager 		
2013/C 114/68	Sag F-124/10: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 26. februar 2013 — Labiri mod ØSU (Personalesag — bistandspligt — vedtægtens artikel 12a — psykisk chikane — administrativ undersøgelse)	46
2013/C 114/69	Sag F-74/11: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 26. februar 2013 — Bojc Golob mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansat — tidsbestemt kontrakt — opsigelse)	46
2013/C 114/70	Sag F-113/11: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — artikel 34, stk. 1 og 6, i procesreglementet — stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen — advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra underskriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart afvisningsgrundlag)	46
2013/C 114/71	Sag F-7/13: Sag anlagt den 22. januar 2013 — ZZ mod Kommissionen	47
2013/C 114/72	Sag F-18/13: Sag anlagt den 19. februar 2013 — ZZ mod Kommissionen	47
2013/C 114/73	Sag F-20/13: Sag anlagt den 26. februar 2013 — ZZ mod Kommissionen	48
2013/C 114/74	Sag F-16/12: Kendelse afsagt af Personaleretten den 27. februar 2013 — Kimman mod Kommissionen	48
2013/C 114/75	Sag F-47/12: Kendelse afsagt af Personaleretten den 28. februar 2013 — M mod EMEA	48

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 114/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 108 af 13.4.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 101 af 6.4.2013

EUT C 86 af 23.3.2013

EUT C 79 af 16.3.2013

EUT C 71 af 9.3.2013

EUT C 63 af 2.3.2013

EUT C 55 af 23.2.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RETTE

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2013/C 114/02)

Den 18. marts 2013 har Rettens plenum som følge af C. Wetters tiltrædelse som dommer ved Retten truffet beslutning om at ændre Rettens afgørelser af 20. september 2010 ⁽¹⁾, af 26. oktober 2010 ⁽²⁾, af 29. november 2010 ⁽³⁾, af 20. september 2011 ⁽⁴⁾, af 25. november 2011 ⁽⁵⁾, af 16. maj 2012 ⁽⁶⁾, af 17. september 2012 ⁽⁷⁾, af 9. oktober 2012 ⁽⁸⁾ og af 29. november 2012 ⁽⁹⁾ om dommernes fordeling mellem afdelingerne.

For perioden fra den 18. marts 2013 til den 31. august 2013 tilknyttes dommerne afdelingerne på følgende måde:

Første Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand J. Azizi og dommerne I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva og E. Buttigieg

Første Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand J. Azizi

- a) dommerne S. Frimodt Nielsen og M. Kancheva
- b) dommerne S. Frimodt Nielsen og E. Buttigieg
- c) dommerne M. Kancheva og E. Buttigieg

Anden Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek og J. Schwarcz

Anden Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand N.J. Forwood
dommer F. Dehousse
dommer J. Schwarcz

Tredje Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz og dommerne I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva og E. Buttigieg

Tredje Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand O. Czúcz
dommer I. Labucka
dommer D. Gratsias

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 317 af 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 346 af 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 305 af 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 370 af 17.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 174 af 16.6.2012, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT C 311 af 13.10.2012, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT C 343 af 10.11.2012, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT C 9 af 12.1.2013, s. 3.

Fjerde Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová og dommerne V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins og M. van der Woude

Fjerde Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand I. Pelikánová
dommer K. Jürimäe
dommer M. van der Woude

Femte Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas og dommerne V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins og M. van der Woude

Femte Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas
dommer V. Vadapalas
dommer K. O'Higgins

Sjette Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen og dommerne M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis og C. Wetter

Sjette Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand H. Kanninen

- a) dommerne S. Soldevila Fragoso og G. Berardis
- b) dommerne S. Soldevila Fragoso og C. Wetter
- c) dommerne G. Berardis og C. Wetter

Syvende Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek og J. Schwarcz

Syvende Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich
dommer I. Wiszniewska-Białecka
dommer M. Prek

Ottende Udvidede Afdeling, som sættes af fem dommere:

Afdelingsformand L. Truchot og dommerne M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis og C. Wetter

Ottende Afdeling, som sættes af tre dommere:

Afdelingsformand L. Truchot
dommer M.E. Martins Ribeiro
dommer A. Popescu

For perioden fra den 18. marts 2013 til den 31. august 2013:

- Er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør det udvidede dommerkollegium i Første Udvidede Afdeling, de to andre dommere fra den Første Afdeling, for hvilken sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer fra denne afdeling og en dommer fra Tredje Afdeling, der sættes af tre dommere. Sidstnævnte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6 i Rettens procesreglement.

- Er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør det udvidede dommerkollegium i Tredje Udvidede Afdeling, de to andre dommere fra den Tredje Afdeling, for hvilken sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer fra denne afdeling og en dommer fra Første Afdeling, der sættes af fire dommere. Sidstnævnte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6 i Rettens procesreglement.
  - Er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør det udvidede dommerkollegium i Sjette Udvidede Afdeling, de to andre dommere fra den Sjette Afdeling, for hvilken sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer fra denne afdeling og en dommer fra Ottende Afdeling, der sættes af fire dommere. Sidstnævnte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6 i Rettens procesreglement.
  - Er de dommere, der sammen med afdelingsformanden udgør det udvidede dommerkollegium i Ottende Udvidede Afdeling, de to andre dommere fra den Ottende Afdeling, for hvilken sagen oprindeligt er indbragt, den fjerde dommer fra denne afdeling og en dommer fra Sjette Afdeling, der sættes af fire dommere. Sidstnævnte dommer, der ikke er afdelingsformanden, udpeges i overensstemmelse med den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6 i Rettens procesreglement.
  - I Første Afdeling, der sættes af tre dommere, fungerer afdelingsformanden successivt med de dommere, der er nævnt under a), b) eller c), afhængig af, hvilket dommerkollegium den refererende dommer tilhører. I de sager, hvor afdelingsformanden er refererende dommer, fungerer afdelingsformanden med dommerne fra hvert af disse dommerkollegier på skift og efter den rækkefølge, hvori sagerne registreres, med forbehold af konnekse sager.
  - I Sjette Afdeling, der sættes af tre dommere, fungerer afdelingsformanden successivt med de dommere, der er nævnt under a), b) eller c), afhængig af, hvilket dommerkollegium den refererende dommer tilhører. I de sager, hvor afdelingsformanden er refererende dommer, fungerer afdelingsformanden med dommerne fra hvert af disse dommerkollegier på skift og efter den rækkefølge, hvori sagerne registreres, med forbehold af konnekse sager.
-

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni og Cremonini SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-460/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Unions erstatningsansvar uden for kontraktforhold — konstatering af uregelmæssigheder med hensyn til eksportrestitutioner for oksekød ved udførsel til Jordan — OLAF's undersøgelse — fremsendelse af OLAF's konklusioner til de nationale myndigheder — sikkerhedsstillelse — påstand om tilbagebetaling af tilknyttede omkostninger — årsagsforbindelse — kontraappel — forældelsesfrist — begyndelsestidspunkt)

(2013/C 114/03)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni og Cremonini SpA (ved advocati C. D'Andria og F. Sciaudone)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 4. september 2009, Inalca og Cremonini mod Kommissionen (sag T-174/06), hvorved Retten frifandt Kommissionen for et søgsmål om erstatningsansvar uden for kontraktforhold med henblik på genoprettelse af sagsøgenes påståede tab som følge af de italienske myndigheders meddelelse af konklusioner af en undersøgelse fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om efterprøvelse af lovligheden af visse eksportrestitutioner til oksekød bestemt til Jordan, som rejste tvivl om sagsøgerne

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Inalca SpA — Industria Alimentari Carni og Cremonini SpA betaler sagens omkostninger i forbindelse med hovedappellen.

3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-473/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — udvikling af Fællesskabets jernbaner — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — fastsættelse af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur — direktiv 91/440/EØF og 2001/14/EF — ufuldstændig gennemførelse)

(2013/C 114/04)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk, B. Simon og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M. Fehér, K. Szijjártó og G. Koós, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Očková, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved M. Szpunar, B. Majczyna og M. Laszuk, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 6, stk. 3 og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25) og artikel 4, stk. 2, artikel 6, stk. 1 og 2, artikel 7, stk. 3, artikel 11 og artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om

tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007, ved ikke inden for den fastsatte frist at vedtage alle de nødvendige love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme disse bestemmelser.
- 2) I øvrigt frifindes Ungarn.
- 3) Europa-Kommissionen og Ungarn bærer deres egne omkostninger.
- 4) Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-483/10) (¹)

(Traktatbrud — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 2001/14/EF — tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet — fastsættelse af afgifter — afgifter — forvaltningsmæssig uafhængighed)

(2013/C 114/05)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta og B. Plaza Cruz, befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Očková og T. Müller, befuldmægtigede) og Den Franske Republik (ved G. de Bergues og M. Perrot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 10, stk. 7, i Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25) og artikel 4, stk. 1, artikel 11, artikel 13, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, samt artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29) — afgifter — forvalterens uafhængighed

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, artikel 11, artikel 13, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007, idet det ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme disse bestemmelser.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-555/10) (¹)

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2 — infrastrukturforvalter — uafhængighed med hensyn til organisation og beslutningstagning — holdingstruktur — ufuldstændig gennemførelse)

(2013/C 114/06)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun, B. Simon og R. Vidal Puig og H. Støvlbæk som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer og U. Zechner, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25), samt af artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-556/10) (¹)

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2 — infrastrukturforvalter — uafhængighed med hensyn til organisation og beslutningstagning — holdingstruktur — direktiv 2001/14 — artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1 — fastlæggelse af afgifter på grundlag af de direkte omkostninger — fastsættelse af afgifter — direkte omkostninger — fulde omkostninger — direktiv 2001/14 — artikel 6, stk. 2 — manglende incitament til at nedbringe omkostningerne — direktiv 91/440 — artikel 10, stk. 7 — direktiv 2001/14 — artikel 30, stk. 4 — tilsynsorgan — beføjelser)

(2013/C 114/07)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Möller og N. Graf Vitzthum, som befuldmægtigede, bistået af advocaat R. Van der Hout)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Očková og T. Müller, som befuldmægtigede) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25), samt af artikel 2, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 14, stk. 2, og artikel 30, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik og Den Italienske Republik bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 38 af 5.2.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26 februar 2013 — Åklagaren mod Hans Åkerberg Fransson (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Haparanda tingsrätt — Sverige)

(Sag C-617/10) (¹)

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — anvendelsesområde — artikel 51 — gennemførelse af EU-retten — bekæmpelse af handlinger, der skader Unionens egne indtægter — artikel 50 — princippet ne bis in idem — national ordning, hvorefter den samme culpøse handling sanktioneres ved to separate procedurer, en administrativ og en strafferetlig — forenelighed)

(2013/C 114/08)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Haparanda tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Åklagaren

Sagsøgt: Hans Åkerberg Fransson

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Haparanda tingsrätt — fortolkning af artikel 6 TEU og artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — national lovgivning, hvorefter der for at undlade at anvende nationale bestemmelser, som mistænkes for at være i strid med princippet *ne bis in idem*, skal findes klart grundlag herfor i den europæiske menneskerettighedskonvention eller i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis — national ordning, hvorefter den samme overtrædelse af skattelovgivningen kan sanktioneres dels administrativt ved pålæggelse af tillægsafgift, dels strafferetligt med fængselsstraf — foreneligheden af en national ordning, der pålægger straf for samme overtrædelse i to forskellige sager, med princippet *ne bis in idem*

Konklusion

- 1) Princippet *ne bis in idem*, der er fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er ikke til hinder for, at en medlemsstat for den samme manglende overholdelse af angivelsespligten på området for merværdiafgift først pålægger et skattetillæg og dernæst en strafferetlig sanktion, for så vidt som den første sanktion ikke har en strafferetlig karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme.
- 2) EU-retten regulerer ikke forholdet mellem den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og medlemsstaternes retsordener og fastsætter heller ikke, hvilke konsekvenser en national ret skal drage i tilfælde af konflikt mellem rettighederne sikret ved denne konvention og en bestemmelse i national ret.

EU-retten er til hinder for en retspraksis, hvorefter den nationale rets pligt til at undlade at anvende enhver bestemmelse, der er i strid med en grundlæggende frihed som sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er underlagt en betingelse om, at denne uoverensstemmelse klart fremgår af chartret eller den dertil hørende retspraksis, da en sådan praksis fratager den nationale ret muligheden for fuldt ud at bedømme, i givet fald i samarbejde med Domstolen, om nævnte bestemmelse er forenelig med chartret.

(¹) EUT C 72 af 5.3.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. februar 2013 — Air France mod Heinz-Gerke Folkerts og Luz-Tereza Folkerts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-11/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 6 og 7 — direkte tilsluttede flyforbindelser — konstatering af en forsinkelse ved ankomsten til det endelige bestemmelsessted — forsinkelse på tre timer eller derover — passagerers ret til kompensation)

(2013/C 114/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Air France

Sagsøgt: Heinz-Gerke Folkerts og Luz-Tereza Folkerts

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1) — international flyvning sammensat af flere delstrækninger — situation hvor ankomsten til det endelige bestemmelsessted sker med seks timers forsinkelse, selv om den forsinkede afgang ligger inden for de grænser, som er fastlagt ved artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 261/2004 — eventuel ret til kompensation

Konklusion

Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en passager, der havde reserveret en flyvning med direkte tilsluttede flyforbindelser, har ret til et kompensationsbeløb i henhold til denne bestemmelse, når afgangens forsinkelse i et tidsrum, der er kortere end de i forordningens artikel 6 fastsatte tidsgrænser, men ankomsten til det endelige bestemmelsessted fandt sted mindst tre timer efter det planlagte ankomsttidspunkt, idet nævnte ret til kompensation ikke er betinget af, at afgangens forsinkelse, og følgelig ikke er underlagt betingelserne i nævnte artikel 6.

(¹) EUT C 95 af 26.3.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. februar 2013 — A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-123/11) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — skattelovgivning — fusion mellem et moderselskab med hjemsted i en medlemsstat og et datterselskab med hjemsted i en anden medlemsstat — hvorvidt moderselskabet kan fradrage det underskud fra datterselskabet, som følger af sidstnævntes virksomhed — udelukkelse for ikke-hjemmehørende datterselskaber)

(2013/C 114/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 49 TEUF og 54 TEUF — etableringsfrihed — national afgiftslovgivning — fusion mellem et moderselskab hjemmehørende i en medlemsstat og et datterselskab, der er ophørt med sin virksomhed i en anden medlemsstat — det modtagende selskabs ret til i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, at fradrage det ophørte selskabs underskud som følge af virksomhed i den anden medlemsstat

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 54 TEUF er under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder ikke til hinder for en national lovgivning, der udelukker, at et hjemmehørende moderselskab, som fusionerer med et datterselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som har ophørt sin virksomhed, har mulighed for i sin skattepligtige indkomst at fradrage dette datterselskabs underskud i de skatteår, som ligger forud for fusionen, når denne nationale lovgivning indrømmer en sådan mulighed, når fusionen gennemføres med et hjemmehørende datterselskab. En sådan national lovgivning er ikke desto mindre uforenelig med EU-retten, hvis den ikke giver moderselskabet mulighed for at bevise, at dets ikke-hjemmehørende datterselskab har udtømt alle muligheder for at tage hensyn til dette underskud, og hvis der ikke foreligger nogen mulighed for, at enten datterselskabet eller en tredjemand kan tage hensyn til det i forbindelse med de fremtidige skatteår i datterselskabets hjemstat.
- 2) Reglerne for beregningen af det ikke-hjemmehørende datterselskabs underskud — med henblik på det hjemmehørende moderselskabs

overtagelse af dette underskud — må i en transaktion som den i hovedsagen omhandlede ikke udgøre en ulige behandling i forhold til de beregningsregler, der havde fundet anvendelse, såfremt denne fusion var blevet foretaget med et hjemmehørende datterselskab.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2013 — Manfred Beker og Christa Beker mod Finanzamt Heilbronn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-168/11) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — indkomstskat — kapitalindtægter — dobbeltbeskatningsoverenskomst — udbytte, der er udloddet af selskaber med hjemsted i medlemsstater og tredjelande — fastlæggelse af det maksimale beløb for i udlandet opkrævet kildeskat, der kan modregnes i den nationale indkomstskat — manglende hensyntagen til de personlige udgifter og til de udgifter, som er knyttet til privat livsførelse — begrundelse)

(2013/C 114/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Manfred Beker og Christa Beker

Sagsøgt: Finanzamt Heilbronn

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 56 EF — national lovgivning om indkomstskat for fysiske personer, hvorefter der i den i udlandet betalte skat kun kan fradrages den del af den indenlandske indkomstskat, der vedrører udenlandske indkomster — metode til fastlæggelse af denne del af den indenlandske indkomstskat, der medfører forholdsmæssig opdeling af særlige udgifter og ekstraordinære udgifter, der også kan fradrages i udenlandske indkomster og således medfører en tilsvarende nedsættelse af loftet for fradrag af udenlandsk skat

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter — når fuldt skattepligtige personers udenlandske indtægter i den stat, hvorfra indtægterne stammer, er underlagt en skat, der svarer til den indkomstskat, der opkræves i nævnte medlemsstat — den udenlandske skat i forbindelse med en ordning, der har til formål at begrænse dobbeltbeskatning, modregnes i indkomstskatten i denne medlemsstat ved at gange den skat, der skyldes i henhold til de indkomster, der er skattepligtige i samme medlemsstat, herunder udenlandske indtægter, med forholdet mellem nævnte udenlandske indtægter og summen af de samlede indtægter, idet sidstnævnte sum ikke tager hensyn til særlige eller ekstraordinære udgifter som udgifter, der er knyttet til privat livsførelse eller til de personlige eller familiemæssige forhold.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — RVS Levensverzekeringen NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien)

(Sag C-243/11) (¹)

(Livsforsikring — årlig skat på forsikringsvirksomhed — direktiv 2002/83/EF — artikel 1, stk. 1, litra g), og artikel 50 — begrebet »den medlemsstat, hvor forpligtelsen består« — forsikringsselskab med hjemsted i Nederlandene — forsikringstager, der har indgået en forsikringsaftale i Nederlandene, og som efter aftalens indgåelse har flyttet sin sædvanlige bopæl til Belgien — fri udveksling af tjenesteydelser)

(2013/C 114/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RVS Levensverzekeringen NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — fortolkning af artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345, s. 1) — national lovgivning, der undergiver forsikringstransaktioner en årlig skat, når risikoen

befinder sig i Belgien, enten fordi den forsikrede fysiske person har sin sædvanlige bopæl der, eller fordi den forsikrede juridiske person har hjemsted der — forsikringsvirksomhed med hjemsted i Nederlandene, uden et forretningssted i Belgien, med undtagelse af en forsikringstager, der er udvandret til Belgien efter indgåelse af aftalen — beskatningsstedet — artikel 49 TEUF og 56 TEUF

Konklusion

Artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat opkræver en indirekte skat på livsforsikringspræmier, som betales af fysiske personer, der har deres sædvanlige bopæl i denne medlemsstat, når de omhandlede forsikringsaftaler blev indgået i en anden medlemsstat, hvor forsikringstagerne havde deres sædvanlige bopæl, da aftalen blev indgået.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Den Portugisiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-246/11 P) (¹)

(Appel — Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) — forordning (EØF) nr. 2052/88 — artikel 13, stk. 3 — forordning (EØF) nr. 4253/88 — artikel 21, stk. 1 — globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal — nedsættelse af økonomisk bistand)

(2013/C 114/13)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, S. Rodrigues og A. Gattini, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, A. Steiblyté og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-387/07, Portugal mod Kommissionen, hvorved Retten ikke gav medhold i en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 3772 af 31. juli 2007 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) vedrørende et globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal i medfør af Kommissionens beslutning K(95) 1769 af 28. juli 1995

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Rets dom af 3. marts 2011 i sag T-387/07, Portugal mod Kommissionen, ophæves.*
- 2) *Kommissionens beslutning K(2007) 3772 af 31. juli 2007 om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand (EFRU) vedrørende et globalt tilskud til lokale investeringer i Portugal i medfør af Kommissionens beslutning K(95) 1769 af 28. juli 1995 annulleres.*
- 3) *Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne såvel i førsteinstanssagen som i appelsagen.*

(¹) EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Concepción Salgado González mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spanien)

(Sag C-282/11) (¹)

(Artikel 48 TEUF — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EF) nr. 883/2004 — forsikring ved alderdom og dødsfald — særregler for anvendelsen af national lovgivning vedrørende forsikring ved alderdom — beregning af ydelser)

(2013/C 114/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Concepción Salgado González

Sagsøgte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — fortolkning af artikel 48 TEUF, artikel 3 og

bilag VI, rubrik D, punkt 4 (nu rubrik G) i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2), og artikel 87, stk. 5, og bilag XI, punkt 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådes forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004, om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1) — forsikring ved alderdom og dødsfald — beregning af ydelser — national lovgivning der fastsætter ydelsen på grundlag af et gennemsnitligt bidrag i en referenceperiode på femten år

Konklusion

Artikel 48 TEUF, artikel 3, artikel 46, stk. 2, litra a), og artikel 47, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 629/2006 af 5. april 2006, samt rubrik H, stk. 4, i bilag VI til denne forordning skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den teoretiske ydelse for en selvstændig erhvervsdrivendes alderspension, uanset om den pågældende er vandrende eller indenlandsk arbejdstager, altid beregnes på grundlag af den pågældendes bidragsbasis i en fast referenceperiode, som ligger forud for indbetalingen af det sidste bidrag i denne medlemsstat, hvorpå anvendes en fast divisor, uden at hverken varigheden af denne periode eller denne divisor kan tilpasses for at tage hensyn til den omstændighed, at den pågældende har udøvet sin ret til fri bevægelighed.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — ProRail NV mod Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV og FAG Kugelfischer GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-332/11) (¹)

(Forordning (EF) nr. 1206/2001 — samarbejde om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område — direkte bevisoptagelse — udpegelse af en sagkyndig — opgave, der udføres delvist på den forelæggende rets medlemsstats område og delvist på en anden medlemsstats område)

(2013/C 114/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ProRail NV

Sagsøgte: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV og FAG Kugelfischer GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 1 og 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174, s. 1), og af artikel 33, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (»Bruxelles I«) (EFT 2001 L 12, s. 1) — den anmodende rets direkte udførelse af en undersøgelsehandling — udpegelse af en sagkyndig og tildeling af en opgave til denne af retterne i en medlemsstat, der dels skal udføres på disse retters område, dels på en anden medlemsstats område — spørgsmålet om obligatorisk anvendelse af den mekanisme, der er fastsat i artikel 17 i forordning nr. 1206/2001

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, der ønsker, at en bevisoptagelse ved en sagkyndig udføres på en anden medlemsstats område, ikke nødvendigvis er forpligtet til at anvende den metode til bevisoptagelse, der er fastsat ved disse bestemmelser, for at kunne foranstalte denne bevisoptagelse.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. februar 2013 — straffesag mod Stefano Melloni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Constitucional Madrid — Spanien)

(Sag C-399/11) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — den europæiske arrestordre — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — afgørelser truffet efter en retssag, under hvilken den pågældende ikke selv var til stede — fuldbyrdelse af en dom afsagt in absentia — mulighed for fornyet prøvelse af dommen)

(2013/C 114/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Constitucional Madrid

Parter i hovedsagen

Straffesag mod: Stefano Melloni

Den anden part: Ministerio Fiscal

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Constitucional Madrid — fortolkning af artikel 4a i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1), som ændret ved Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen (EUT L 81, s. 24), og af artikel 47, 48 og 53 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — afgørelse truffet i en sag, hvor den berørte part ikke selv var til stede under retssagen — fuldbyrdelse af en straf pålagt i en udeblivelsesdom — mulighed for fornyet prøvelse af dommen

Konklusion

- 1) Artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den fuldbyrdende judicielle myndighed i de tilfælde, der er anført i denne bestemmelse, betinger fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, af, at domfældelsen, afsagt in absentia, kan prøves på ny i den udstedende medlemsstat.
- 2) Artikel 4a, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, er forenelig med de krav, der følger af artikel 47 og artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 3) Artikel 53 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke tillader den fuldbyrdende medlemsstat at betinge overgivelsen af en person, der er dømt in absentia, af, at domfældelsen kan prøves på ny i den udstedende medlemsstat, med henblik på at undgå en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang og af retten til forsvar, der er garanteret ved dens forfatning.

(¹) EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Katja Ettwein mod Finanzamt Konstanz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-425/11) ⁽¹⁾

(Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — ligebehandling — selvstændige grænsearbejdere — statsborgere i en medlemsstat i Den Europæiske Union — erhvervsmæssig indkomst oppebåret i denne medlemsstat — flytning af bopæl til Schweiz — afslag på en skattefordel i nævnte medlemsstat som følge af bopælsflytningen)

(2013/C 114/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Katja Ettwein

Sagsøgt: Finanzamt Konstanz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Baden-Württemberg — fortolkning af aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 21. juni 1999, godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådet og Kommissionens afgørelse af 4. april 2002 (EUT L 114, s. 6), særligt artikel 1, 2, 11, 16 og 21 samt artikel 9, 13 og 15 i aftalens bilag I — direkte beskatning af grænsegængere — en medlemsstats lovgivning, der tillader sambeskatning af ægtefæller (Ehegattensplitting), såfremt ægtefællerne er hjemmehørende i en af Unionens medlemsstater eller i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som udelukker sambeskatning, såfremt de er hjemmehørende i Det Schweiziske Forbund

Konklusion

Artikel 1, litra a), i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999, samt artikel 9, stk. 2, artikel 13, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i bilag I til denne aftale skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter ægtefæller, som er statsborgere i denne stat, og som dér er indkomstskattepligtige af deres samlede skattepligtige indkomst, nægtes ret til sambeskatning

under anvendelse af den såkaldte »splitting-metode«, som er fastsat i denne lovgivning, alene med den begrundelse, at deres bopæl er beliggende på Det Schweiziske Forbunds område.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2013 — Margaret Kenny m.fl. mod Minister for Justice, Equality and Law Reform m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-427/11) ⁽¹⁾

(Artikel 141 EF — direktiv 75/117/EØF — lige løn til mænd og kvinder — indirekte forskelsbehandling — objektiv begrundelse — betingelser)

(2013/C 114/18)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick og Helena Gatley

Sagsøgte: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance og Commissioner of An Garda Síochána

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 157 TEUF og af Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT L 45, s. 19) (erstattet af direktiv 2006/54/EF) — begrebet objektiv begrundelse i forbindelse med en tilsyneladende indirekte forskelsbehandling mellem mandlige og kvindelige arbejdstagere, der er ansat i den offentlige forvaltning — kriterier

Konklusion

Artikel 141 EF og Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder skal fortolkes på følgende måde:

- Arbejdstagere udfører samme arbejde eller arbejde af samme værdi, såfremt de ud fra en flerhed af faktorer, såsom arbejdets art, uddannelseskvalitet og arbejdsvilkår, kan anses for at befinde sig i en sammenlignelig situation, hvilket det tilkommer den nationale ret at vurdere.
- Hvad angår indirekte forskelsbehandling med hensyn til løn tilkommer det arbejdsgiveren at give en objektiv begrundelse for den konstaterede lønforskel mellem de arbejdstagere, som mener, at de har været udsat for forskelsbehandling, og referencepersonerne.
- Arbejdsgiverens begrundelse for lønforskellen, som viser en tilsyneladende forskelsbehandling på grundlag af køn, skal vedrøre de referencepersoner, der — på grund af, at deres situation er karakteriseret ved pålidelige statistiske oplysninger, som omfatter et tilstrækkeligt antal personer, som ikke er udtryk for rent tilfældige eller kortvarige omstændigheder, og generelt set viser sig at være væsentlige — er blevet taget i betragtning af den nationale ret med henblik på at konstatere nævnte forskelsbehandling.
- Den nationale ret kan tage interessen i gode forhold mellem arbejdstagere og arbejdsgivere i betragtning blandt andre forhold, der gør det muligt for den at vurdere, om forskellene mellem aflønningen af de to grupper af arbejdstagere skyldes objektive faktorer, der intet har at gøre med forskelsbehandling på grundlag af køn og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Banif Plus Bank Zrt. mod Csaba Csipai og Viktória Csipai (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság) — Ungarn)

(Sag C-472/11) (¹)

(Direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — den nationale rets ex officio-undersøgelse af, om et vilkår er urimeligt — pligt for den nationale ret, der ex officio har konstateret, at et vilkår er urimeligt, til at anmode parterne om at fremsætte bemærkninger, inden den drager konsekvenser af denne konstatering — kontraktvilkår, der skal tages hensyn til ved undersøgelsen af, om der foreligger urimelighed)

(2013/C 114/19)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Bíróság)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banif Plus Bank Zrt.

Sagsøgte: Csaba Csipai og Viktória Csipai

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Bíróság — fortolkning af artikel 7, stk. 1 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — national lovgivning, hvorefter en national retsinstans er begrænset i sin prøvelse af spørgsmålet om, hvorvidt standardvilkår er urimelige, når parterne ikke udtrykkeligt har gjort dette gældende — spørgsmålet, om den nationale ret, der har fastslået, at et almindeligt kontraktvilkår i den kontrakt, der er forelagt retten til prøvelse, er urimeligt, har kompetence til, i mangel af en særlig begæring herom, at anmode tvistens parter om at fremlægge erklæring vedrørende dette kontraktvilkår for at kunne afgøre, om kontrakten af denne årsag må anses for at være en nullitet

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at den nationale ret, der ex officio har konstateret, at der foreligger et urimeligt kontraktvilkår, ikke med henblik på at drage konsekvenserne af denne konstatering har pligt til at afvente, at den forbruger, der er blevet underrettet om sine rettigheder, anmoder om, at det pågældende vilkår annulleres. Kontradiktionsprincippet påbyder imidlertid som hovedregel den nationale ret, der ex officio har konstateret, at der foreligger et urimeligt kontraktvilkår, at meddele tvistens parter dette og give dem mulighed for kontradiktorisk at drøfte det i henhold til de former, der er fastsat herom i de nationale processuelle regler.
- 2) Den nationale ret skal ved bedømmelsen af, om det kontraktvilkår, der er grundlaget for den påstand, der er nedlagt for den, eventuelt er urimeligt, tage hensyn til alle andre vilkår i aftalen.

(¹) EUT C 370 af 17.12.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. februar 2013 — Helga Petersen og Peter Petersen mod Finanzamt Ludwigshafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland)

(Sag C-544/11) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — arbejdskraftens frie bevægelighed — bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter indtægter oppebåret for beskæftigelse udøvet i en anden stat inden for rammerne af udviklingsbistanden kan skattefritages — betingelser — arbejdsgiver, der er etableret på det nationale område — afslag, når arbejdsgiveren er etableret i en anden medlemsstat)

(2013/C 114/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helga Petersen og Peter Petersen

Sagsøgt: Finanzamt Ludwigshafen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Rheinland-Pfalz — fortolkning af artikel 56 TEUF — restriktioner for den frie udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen — lovgivning i en medlemsstat, hvorefter skattefritagelse for indtægter oppebåret for arbejde udført i udlandet inden for rammerne af udviklingsbistand — begrænsning af denne fritagelse til tilfælde, hvor arbejdsgiveren har hjemsted på det nationale område

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter indtægter fra lønnet beskæftigelse oppebåret af en fuldt skattepligtig person, der er hjemmehørende i denne medlemsstat, er fritaget for indkomstbeskatning, når arbejdsgiveren er etableret i den nævnte medlemsstat, men ikke er skattefritaget, når arbejdsgiveren er etableret i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Fédération Cynologique Internationale mod Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Spanien)

(Sag C-561/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 9, stk. 1 — begrebet »tredjemand« — indehaver af et yngre EF-varemærke)

(2013/C 114/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération Cynologique Internationale

Sagsøgt: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Præjudiciel — Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Spanien) — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret version) (EUT L 78, s. 1) — krænkelse eller fare for krænkelse af et EF-varemærke — eneret på grundlag af EF-varemærket — begrebet tredjemand

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker skal fortolkes således, at en EF-varemærkeindehavers eneret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af tegn, der er identiske med eller ligner varemærket, udstrækker sig til en tredjemand, der er indehaver af et yngre EF-varemærke, uden at det er nødvendigt, at sidstnævnte varemærke forinden er blevet erklæret ugyldigt.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. februar 2013 — Patricia Dumont de Chassart mod Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-619/11) ⁽¹⁾

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 72, artikel 78, stk. 2, litra b), og artikel 79, stk. 1, litra a) — familiedydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem — sammenlægning af forsikrings- og beskæftigelsesperioder — perioder tilbagelagt af den efterlevende forælder i en anden medlemsstat — manglende hensyntagen)

(2013/C 114/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patricia Dumont de Chassart

Sagsøgt: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal du travail de Bruxelles — fortolkning af artikel 17 EF, 39 EF, 43 EF, 72 EF og artikel 79, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366) — ydelser, der af bopælsmedlemsstaten udredes til børn, der har mistet begge forældre — hvorvidt en fællesskabsbestemmelse, hvorefter retten til ydelser er underlagt en betingelse om, at det alene er den afdøde forælder — og ikke den efterlevende forælder — der skal have tilbagelagt bestemte forsikringsperioder, er lovlige henset til principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling — nationale forskrifter, der er gunstigere, og hvorefter den efterlevende forælder ligeledes kan omfattes af reglerne om ligestilling af forsikringsperioder — mindre gunstig behandling af arbejdstagere, efterlevende forældre, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed — forskelsbehandling

Konklusion

Artikel 72, artikel 78, stk. 2, litra b), og artikel 79, stk. 1, andet afsnit, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere,

selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning nr. 1399/1999 af 29. april 1999, skal fortolkes således, at når en medlemsstats nationale retsfor skrifter foreskriver, at såvel den afdøde som den efterlevende forælder — når de har status som arbejdstagere — kan begrunde en ret til ydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, kræver disse bestemmelser, at de forsikrings- og beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt af den efterlevende forælder i en anden medlemsstat, tages i betragtning med henblik på sammenlægningen af de perioder, som er nødvendige for erhvervelsen af ret til ydelser i den første af disse medlemsstater. Det er herved uden betydning, at den efterlevende forælder ikke kan påberåbe sig nogen forsikrings- eller beskæftigelsesperiode i denne medlemsstat i den referenceperiode, som er fastsat ved denne nationale lovgivning om erhvervelse af denne ret.

⁽¹⁾ EUT C 49 af 18.2.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. februar 2013 — Seven for all mankind LLC mod Seven SpA — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — ældre ordmærke — bestanddelen »SEVEN« — lighed mellem tegnene — risiko for forveksling — relativ registreringshindring)

(2013/C 114/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Seven for all mankind LLC (ved avocats A. Gautier-Sauvagnac og B. Guimberteau)

Den anden part i appelsagen: Seven SpA (ved avvocato L. Trevisan) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. oktober 2011 i sag T-176/10, SEVEN mod KHIM — SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND), hvorved Retten annullerede en afgørelse truffet den 28. januar 2010 af Andet Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre

Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1514/2008-2) vedrørende afslag på en klage over afgørelsen om ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne delvist forkastede den indsigelse, der var blevet rejst af indehaveren af EF- og internationale figurmærker, som indeholder ordbestanddelen »Seven«, for varer i klasse 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 25 og 28, mod registrering af ordmærket »SEVEN FOR ALL MANKIND« for varer i klasse 14 og 18 — fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — faktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med undersøgelsen af tegnenes lighed

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Seven for all mankind LLC bærer sine egne omkostninger og betaler Seven SpA's omkostninger.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 65 af 3.3.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2013 — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas mod Autoridade da Concorrência (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal)

(Sag C-1/12) (¹)

(Sammenslutning af revisorer — regler om ordning for obligatorisk uddannelse for revisorer — artikel 101 TEUF — sammenslutning af virksomheder — begrænsning af konkurrencen — begrundelser — artikel 106, stk. 2, TEUF)

(2013/C 114/24)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Sagsøgt: Autoridade da Concorrência

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal da Relação de Lisboa — fortolkning af artikel 56 TEUF, 57 TEUF, 58 TEUF, 59 TEUF, 60 TEUF, 61 TEUF, 62 TEUF, 101 TEUF og 102 TEUF — begrebet virksomhedssammenslutning — sammenslutning af bogholdere — oprettelse af et system med obligatorisk erhvervsuddannelse for sammenslutningens medlemmer — uddannelse, der udelukkende udbydes af sammenslutningen — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser

Konklusion

- 1) Et reglement som reglementet om opnåelse af uddannelsespoint (Regulamento da Formação de Créditos), der er vedtaget af en faglig sammenslutning som Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (sammenslutningen af revisorer), skal anses for en afgørelse truffet af en sammenslutning af virksomheder som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.

Den omstændighed, at en faglig sammenslutning som Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas i henhold til lov er forpligtet til at indføre en obligatorisk uddannelsesordning for sammenslutningens medlemmer, kan ikke unddrage de regler, den faglige sammenslutning udsteder, fra artikel 101 TEUF's anvendelsesområde, for så vidt som disse alene kan tilskrives sammenslutningen selv.

Den omstændighed, at disse regler ikke har en direkte indflydelse på medlemmerne af den faglige sammenslutnings økonomiske virksomhed, er uden betydning for anvendelsen af artikel 101 TEUF, når den overtrædelse, som påtales over for den faglige sammenslutning, vedrører et marked, på hvilket sammenslutningen selv udøver en økonomisk virksomhed.

- 2) Et reglement som reglementet om opnåelse af uddannelsespoint, der indfører en ordning for obligatorisk uddannelse af revisorer for at sikre kvaliteten af de tjenesteydelser, revisorerne udbyder, vedtaget af en faglig sammenslutning som Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, udgør en hindring for konkurrencen, som er forbudt i henhold til artikel 101 TEUF, for så vidt som det — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — fjerner konkurrencen på en væsentlig del af det relevante marked til gavn for denne faglige sammenslutning og fastsætter diskriminerende betingelser for den anden del af dette marked til skade for den faglige sammenslutnings konkurrenter.

(¹) EUT C 89 af 24.3.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2013 — Město Žamberk mod Finanční ředitelství v Hradci Králové, nu Odvolací finanční ředitelství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-18/12) ⁽¹⁾

(Skatter og afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 132, stk. 1, litra m) — fritagelse — levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning — udøvelse af sportsaktiviteter på en ikke-organiseret og usystematisk måde — kommunalt vandland)

(2013/C 114/25)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Město Žamberk

Sagsøgt: Finanční ředitelství v Hradci Králové, nu Odvolací finanční ředitelství

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší správní soud — fortolkning af artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelser — levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelse af sport eller fysisk træning — eventuel og uregelmæssig udøvelse af sportsaktiviteter på et badested (et vandland), der drives af byen og har installationer til disse sportsaktiviteter

Konklusion

- 1) Artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at ikke-organiserede, usystematiske sportsaktiviteter, der ikke har deltagelse i sportskonkurrencer for øje, kan udgøre udøvelse af sport i denne bestemmelses forstand.
- 2) Artikel 132, stk. 1, litra m), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at adgang til et vandland, der ikke alene tilbyder de besøgende et kompleks, der tillader sportsaktiviteter, men også andre former for underholdning og rekreation, kan udgøre en levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om dette, i lyset

af de fortolkningslementer, som Domstolen er fremkommet med i denne sag, og henset til de særlige omstændigheder i hovedsagen, er tilfældet i denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 31.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. februar 2013 — L.N. mod Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtte — Danmark)

(Sag C-46/12) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — arbejdskraftens frie bevægelighed — princippet om ligebehandling — artikel 45, stk. 2, TEUF — forordning nr. 1612/68/EØF — artikel 7, stk. 2 — direktiv 2004/38/EF — artikel 24, stk. 1 og 2 — undtagelse fra princippet om ligebehandling med hensyn til studiestøtte i form af stipendier eller lån — unionsborger, der studerer i en værtsmedlemsstat — lønnet beskæftigelse før og efter påbegyndelse af studiet — hovedformålet med den pågældendes indrejse på værtsmedlemsstatens område — betydning for den pågældendes status som arbejdstager og for retten til studiestøtte)

(2013/C 114/26)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L.N.

Sagsøgt: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgere og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77) — ligebehandling af unionsborgere — lovgivning i en medlemsstat, der gør det muligt for unionsborgere at få studiestøtte når de opholder sig som

arbejdstagere eller selvstændige i denne medlemsstat — afslag på ansøgning om studiestøtte fra en unionsborger, der har haft erhvervsarbejde i værtsmedlemsstaten, når personen er indrejst til denne medlemsstat med henblik på dér som hovedaktivitet at følge en uddannelse

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning nr. 1612/68/EØF og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at en unionsborger, som studerer i en værtsmedlemsstat og dér sideløbende udøver en reel og faktisk lønnet beskæftigelse af en art, som tillægger den pågældende status af »arbejdstager« i artikel 45 TEUF's forstand, ikke kan nægtes den studiestøtte, som indrømmes statsborgere i denne medlemsstat. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage den fornødne efterprøvelse af de faktiske omstændigheder med henblik på at vurdere, om den lønede beskæftigelse, som sagsøgeren i hovedsagen udøver, er tilstrækkelig til at tillægge ham denne status. Den omstændighed, at den pågældende er indrejst på værtsmedlemsstatens område med det hovedformål at studere dér, er uden relevans med henblik på at fastslå, om han har status af »arbejdstager« i artikel 45 TEUF's forstand, og dermed for spørgsmålet, om han har ret til studiestøtte på samme betingelser som en statsborger i værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 7. februar 2013 — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky mod Slovenská sporiteľňa a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-68/12) ⁽¹⁾

(Begrebet kartel — aftale indgået mellem flere banker — konkurrerende virksomhed, der opererer på det relevante marked på angiveligt ulovlig vis — indvirkning — foreligger ikke)

(2013/C 114/27)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Sagsøgt: Slovenská sporiteľňa a.s.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Najvyšší súd Slovenskej republiky — fortolkning af artikel 101, stk. 1 og 3, EUF — begrebet kartel — aftale indgået mellem flere banker med henblik på at opsiges og undlade at forlænge aftaler om løbende konti med en konkurrerende virksomhed etableret i en anden medlemsstat — betydningen for kvalificeringen af en aftale som ulovlig af den omstændighed, som ikke var blevet gjort gældende på tidspunktet for aftalens indgåelse, at den konkurrerende virksomhed opererede ulovligt på det pågældende marked

Konklusion

- 1) Artikel 101 TEUF skal fortolkes således, at den omstændighed, at en virksomhed, der har lidt et tab som følge af et kartel med konkurrencebegrænsende formål, opererer på det relevante marked på angiveligt ulovlig vis ved indgåelsen af denne kartelaftale, er uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt dette kartel udgør en overtrædelse af denne bestemmelse.
- 2) Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at det for at fastslå, at der foreligger en konkurrencebegrænsende aftale, ikke er nødvendigt at godtgøre den personlige adfærd for den vedtægtsmæssige repræsentant eller et personligt samtykke i form af et mandat fra denne repræsentant til den adfærd, som vedkommendes underordnede, der har deltaget i et konkurrencebegrænsende møde, har udvist.
- 3) Artikel 101, stk. 3, TEUF skal fortolkes således, at bestemmelsen kun finder anvendelse på en aftale, der er forbudt i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF, hvis den virksomhed, der påberåber sig bestemmelsen, fører bevis for, at de fire kumulative betingelser, som er foreskrevet i førstnævnte bestemmelse, er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. februar 2013 — SC Mora IPR SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu og Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien)

(Sag C-79/12) ⁽¹⁾

(Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 211 — udsat betaling af moms på import)

(2013/C 114/28)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Mora IPR SRL

Sagsøgte: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu og Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel Alba Iulia — fortolkning af artikel 211 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fortolkning af artikel 26, stk. 2, artikel 28, 30 og 107 TEUF — adgang for medlemsstaterne til at tillade udsættelse af betaling af moms på import — spørgsmålet om nationale retsfor skrifter, hvorved der indføres en betingelse om opnåelse af dokumentation for udsættelse af betaling, der ikke er fastsat i direktivet — efterfølgende lovændringer, hvorved der indrømmes visse afgiftspligtige fritagelse for betaling af moms på import — forskelsbehandling — tilsidesættelse af forbuddet mod opkrævning af importtold

Konklusion

Artikel 211 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats retsfor skrifter, såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter udsat betaling af skyldig merværdiafgift på indførte varer er betinget af opnåelse af et certifikat, som ikke er påkrævet i henhold til dette direktiv, for så vidt som betingelserne for at opnå et sådant certifikat overholder princippet om afgiftsneutralitet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 126 af 28.4.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Finanzamt Köln-Nord mod Wolfram Becker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-104/12) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 17, stk. 2, litra a) — retten til at fradrage indgående afgift — nødvendigheden af, at findes en direkte og umiddelbar tilknytning mellem den indgående transaktion og en afgiftspligtig udgående transaktion — kriterium for fastlæggelse af denne forbindelse — advokatbi-stand leveret i forbindelse med en straffesag om bestikkelse mod direktøren og hovedanpartshaveren i et anpartsselskab)

(2013/C 114/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Köln-Nord

Sagsøgt: Wolfram Becker

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 17, stk. 2, litra a), og artikel 22, stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradragsrettens indtræden og omfang — kravet om en direkte og umiddelbar forbindelse mellem en afgiftspligtig persons økonomiske virksomhed og en tjenesteydelse — advokatydelse leveret inden for rammerne af en straffesag for korruption indledt over for en direktør og majoritetsdeltager i et anpartsselskab

Konklusion

Hvorvidt der foreligger en direkte og umiddelbar tilknytning mellem en given transaktion og den afgiftspligtige persons samlede virksomhed med henblik på at afgøre, om denne har anvendt goder og tjenesteydelser »i forbindelse med (sine) afgiftspligtige transaktioner« som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, afhænger af det objektive indhold af det gode eller den ydelse, som denne afgiftspligtige person har erhvervet.

I den foreliggende sag giver advokatydelserne, som har til formål at afværge strafferetlige sanktioner mod fysiske personer, der er direktører i et afgiftspligtigt selskab, ikke dette selskab ret til som indgående afgift at fradrage den merværdiafgift, der er betalt for de leverede ydelser.

(¹) EUT C 138 af 12.5.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2013 — Ministero per i beni e le attività culturali m.fl. mod Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-111/12) (¹)

(Direktiv 85/384/EØF — gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet — artikel 10 og artikel 11, litra g) — national lovgivning, hvorefter arkitekters og civilingeniørers kvalifikationsbeviser anerkendes som ligestillede, men hvor arbejder på ejendomme, der er klassificeret som en del af kulturarven, forbeholdes arkitekter — ligebehandlingsprincippet — rent interne forhold i en medlemsstat)

(2013/C 114/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo og Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Sagsøgte: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE) og Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 10 og 11 i Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser,

certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 223, s. 15) — gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet — gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet — national lovgivning, der forbeholder adgangen til at udføre arbejder på bygninger, der er klassificeret som arkitektonisk kulturarv, for arkitekter — undersøgelse fra sag til sag af kvalifikationerne for indehavere af eksamensbeviser for arkitekter og ingeniører, der er opnået i andre medlemsstater, med henblik på udførelsen af sådanne arbejder

Konklusion

Artikel 10 og 11 i Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter personer, som har et af en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten udstedt kvalifikationsbevis, der giver adgang til virksomhed på arkitekturområdet og udtrykkeligt er angivet i nævnte artikel 11, kun kan udøve virksomhed i relation til ejendomme af kunstnerisk værdi i sidstnævnte medlemsstat, såfremt de godtgør, at de har særlige kvalifikationer inden for området for kulturgoder, i givet fald som led i en specifik vurdering af deres faglige kompetence.

(¹) EUT C 151 af 26.5.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. februar 2013 — Ellinika Nafpigeia AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-246/12 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — skibsbygning — beslutning, der fastslår støtteforanstaltningers uforenelighed med fællesmarkedet — beskyttelse af væsentlige interesser med henblik på landets sikkerhed — konkurrencevilkår på det indre marked)

(2013/C 114/31)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Ellinika Nafpigeia AE (ved dikigoroi I. Drosos og V. Karagiannis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Urraca Caviedes og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 15. marts 2012 i sag T-391/08, Ellinika Nafpigeia mod Kommissionen, som frifandt Kommissionen for en påstand om delvis annullation af dens beslutning K(2008) 3118 endelig af 2. juli 2008, som erklærede den støtte, som de græske myndigheder havde tildelt Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards »HSY«) i forbindelse med ændringer af den oprindelige investeringsplan vedrørende omstillingen af dette skibsværft (statsstøtte C 16/04 (ex NN 29/2004, CP 71/2002 og CP 133/2005)), uforenelig med fællesmarkedet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ellinika Nafpigeia AE betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 200 af 7.7.2012.

Appel iværksat den 14. maj 2012 af H-Holding AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. marts 2012 i sag T-594/11, H-Holding AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: H-Holding AG (ved advokát R. Závodný)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 28. februar 2013 fornægtet appellen og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 5. december 2012 — BDV Hungary Trading Kft., i likvidation, mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sag C-563/12)

(2013/C 114/33)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BDV Hungary Trading Kft., i likvidation

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 15 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 (¹) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (herefter »det tidligere momsdirektiv«) og artikel 146 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 (²) om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »det nye momsdirektiv«) fortolkes således, at transport ud af Fællesskabets område af varer, som er bestemt til udførsel, skal foregå inden for en bestemt frist, for at den kan anses for en afgiftsfritaget levering med henblik på udførsel?
- 2) Har de internationale handelsklausuler, det forhold, at sælgeren, køberen eller transportøren har handlet i god eller ond tro, med den fornødne omhu eller eventuelt culpøst, angivelsesperioden eller det forhold, at transporten af varerne reelt finder sted efter fristens udløb, men inden udløbet af forældelsesfristen for beregning af afgiften, relevans i forbindelse med besvarelsen af det første spørgsmål?
- 3) Er det foreneligt med principperne om afgiftsneutralitet, retssikkerhed og proportionalitet, at der i en medlemsstats lovgivning er fastsat yderligere betingelser ud over de i direktiverne fastsatte, hvorefter en udførsel kun kan anses for at være afgiftsfritaget, såfremt den opfylder visse objektive og kumulative betingelser, som ikke fremgår af direktiverne?
- 4) Kan artikel 15 i det tidligere momsdirektiv og artikel 131 og 273 i det nye momsdirektiv fortolkes således, at en medlemsstat, for at forebygge afgiftsunddragelse og -svig samt misbrug og for at sikre en korrekt beregning og inddrivelse af afgiften, kan underlægge afgiftsfritagne udførsler sådanne betingelser, som er indeholdt i artikel 11, stk. 1, i lov nr. LXXIV af 1992 om merværdiafgift og i artikel 98, stk. 1, i lov nr. CXXVII af 2007 om merværdiafgift?
- 5) Er det foreneligt med de grundlæggende principper i EU-retten og med direktivernes bestemmelser, at afgiftsmyndigheden ved manglende opfyldelse af betingelser, der ikke er indeholdt i direktivernes artikel 15 og 146, ændrer kvalifikationen af en afgiftsfritaget udførsel og pålægger den

afgiftspligtige person at betale afgift? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, under hvilke omstændigheder vil dette da være muligt?

arbejdstager uden begrundelse, dog alene i de ansættelsesforhold, hvor staten agerer som arbejdsgiver gennem de administrative statslige organer?

(¹) EFT L 145, s. 1.

(²) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 31. december 2012 — József Dutka mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Sag C-614/12)

(2013/C 114/34)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: József Dutka

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til artikel 6 TEU og artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder foreligger der da en gennemførelse af EU-retten som omhandlet i chartrets artikel 51, stk. 1, når national ret fastsætter, at et ansættelsesforhold kan ophæves enten automatisk eller ved en afgørelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder da fortolkes således, at den forbyder ubegrundet opsigelse, eller at den fastsætter et sådant forbud, for så vidt som den stiller krav om, at begrundelsen for opsigelsen klart skal fremgå af det dokument, der afslutter ansættelsesforholdet, og at arbejdstageren skal kunne efterprøve begrundelsens sandfærdighed og relevans?
- 3) Er i givet fald forpligtelsen til at begrunde en opsigelse i henhold til artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, der giver medlemsstaten mulighed for at opsiges en

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Törvényszék (Ungarn) den 3. januar 2013 — Ferenc Tibor Kovács mod Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Sag C-5/13)

(2013/C 114/35)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferenc Tibor Kovács

Sagsøgt: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Præjudicielt spørgsmål

Skal reglerne om forbud mod forskelsbehandling og om fri bevægelighed for personer samt retten til en retfærdig rettergang fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den i § 25/B i lov nr. I fra 1988 om færdsel omhandlede, hvorefter alene motorkøretøjer med en registreringsattest og nummerplader udstedt af administrative myndigheder i Ungarn må køre på vejene i Ungarn, og at det kun under en kontrol kan godtgøres, om betingelser for fravigelse af denne bestemmelse er opfyldt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 10. januar 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH mod Technische Universität Hamburg-Harburg

(Sag C-15/13)

(2013/C 114/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Sagsøgt: Technische Universität Hamburg-Harburg

Procesdeltager: Hochschul-Informations-System GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Omfatter udtrykket en »offentlig kontrakt« i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter tillige en kontrakt, hvor ordregiver ganske vist ikke fører samme kontrol med leverandøren som med sine egne tjenestegrene, men hvor såvel ordregiver som leverandøren kontrolleres af samme myndighed, der selv er ordregivende myndighed som omhandlet i direktiv 2004/18, og ordregiver og leverandøren i det væsentlige handler for en fælles institution (horisontal in house-aftale)?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2) Skal en kontrol, som svarer til den kontrol, der føres med egne tjenestegrene, omfatte alle aktiviteter hos leverandøren, eller er det tilstrækkeligt, såfremt den er begrænset til indkøbsområdet?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 15. januar 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sag C-21/13)

(2013/C 114/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Simon, Evers, & Co GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Præjudicielt spørgsmål

Er Rådets forordning (EF) nr. 499/2009 af 11. juni 2009 om udvidelse af den endelige antidumpingtold på importen af hånd-

betjente palletucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1174/2005, til at omfatte importen af samme vare afsendt fra Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Thailand eller ej ⁽¹⁾ ugyldig, fordi Kommissionen i strid med de krav, der i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾ gælder for konstatering af en omgåelse af antidumpingtoldforanstaltningerne, har antaget, at der foreligger en omgåelse, allerede fordi de tilsvarende udførsler fra Thailand er steget signifikant efter foranstaltningernes indførelse, selv om Kommissionen under henvisning til manglende samarbejde fra thailandske eksportørers side ikke har foretaget yderligere konkrete konstateringer?

⁽¹⁾ EUT L 151, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 56, s. 1.

Appel iværksat den 8. februar 2013 af Groupement des cartes bancaires (CB) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 29. november 2012 i sag T-491/07, CB mod Kommissionen

(Sag C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Groupement des cartes bancaires (CB) (ved avocat F. Pradelles og abogado J. Ruiz Calzado)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, BNP Paribas, BPCE, tidligere Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), og Société générale

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 29. november 2012 i sag T-491/07, CB mod Kommissionen, ophæves.

— Sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse, medmindre Domstolen finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at Kommissionens beslutning K(2007) 5060 endelig af 17. oktober 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 (EF) sag COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires — »CB« kan annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder appellants omkostninger ved Domstolen og ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten anført tre anbringender.

For det første gør appellanten gældende, at Retten har begået retlige fejl ved anvendelsen af begrebet konkurrencebegrænsende formål.

Retten begik retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101, stk. 1, TEUF vedrørende indholdet af de af Groupement des cartes bancaires »CB« (herefter »Groupement«) truffne foranstaltninger. Mere præcist foretog Retten bl.a. en fejlagtig fortolkning af retspraksis om begrebet praksis med konkurrencebegrænsende formål, idet den fandt, at de ovennævnte foranstaltninger havde konkurrencebegrænsende formål, selv om de ikke i sig selv på nogen måde var tilstrækkeligt skadelige for konkurrencen. Derudover begik Retten andre retlige fejl ved at tage »tilblivelseshistorien« for vedtagelsen af foranstaltningerne i betragtning. Retten foretog således en fejlagtig fortolkning af retspraksis om begrebet vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder, som udtryk for Groupements intention, og gengav de forelagte beviser urigtigt ved at tillægge Groupement en konkurrencebegrænsende intention ved vedtagelsen af de omhandlede foranstaltninger.

Retten begik ligeledes retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101, stk. 1, TEUF vedrørende formålene med Groupements foranstaltninger. Mere præcist foretog Retten en fejlagtig fortolkning af retspraksis, idet den fandt, at bekæmpelse af parasitisk adfærd, som er det legitime formål, som de af Groupement vedtagne foranstaltninger er rettet mod, og som anderkendes af Retten, først kan tages i betragtning ved anvendelsen af artikel 101, stk. 3, TEUF og ikke ved artikel 101, stk. 1, TEUF.

Retten begik derudover retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101, stk. 1, TEUF vedrørende den relevante sammenhæng for Groupements foranstaltninger. Mere præcist foretog Retten en fejlagtig fortolkning af retspraksis om hensyntagen til den retlige sammenhæng, idet den misfortolkede sin forpligtelse til at tage hensyn til fastslåede erfaringer. Retten fortolkede bl.a. Domstolens dom af 20. november 2008, sag C-209/07, Beef Industry Development og Barry Brothers, fejlagtigt, idet den søgte at anvende den dom på den foreliggende sag, selv om de to situationer er grundlæggende forskellige. Derudover begik Retten flere retlige fejl ved at tage den økonomiske sammenhæng og markedets to-sidede funktionsmåde i betragtning i denne sag. Retten undlod endelig at tage retspraksis vedrørende karakteren og rækkevidden af dens prøvelse af komplekse økonomiske vurderinger i betragtning, idet den afstod fra at foretage den minimumsprøvelse, som påhviler den.

For det andet gør appellanten gældende, at Retten begik retlige fejl ved anvendelsen af begrebet konkurrencebegrænsende virkning. Retten begik retlige fejl ved dens undersøgelse af virkningen af Groupements foranstaltninger. Ved at afstå fra at besvare appellans anbringender vedrørende foranstaltningernes angiveligt konkurrencebegrænsende virkninger tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt.

For det tredje har Retten tilsidesat proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet ved ikke at annullere det i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens beslutning K(2007) 5060 endelig indeholdte påbud. Retten tilsidesatte proportionalitetsprincippet ved at opretholde det af Kommissionen pålagte påbud, selv om dette ikke alene ikke var nødvendigt for at bringe overtrædelsen til ophør, men ligeledes var uforholdsmæssigt i forhold til det efterstræbte formål. Derudover tilsidesatte Retten retssikkerhedsprincippet ved ikke at annullere det nævnte påbud, selv om dette er formuleret i generelle og tvetydige vendinger, og ved derved at efterlade Groupement i usikkerhed med hensyn til hvilke foranstaltninger, Groupement kan træffe til bekæmpelse af parasitisk adfærd og til beskyttelse af »CB«-systemet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 8. februar 2013 — Markus Weiss mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-68/13)

(2013/C 114/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Markus Weiss

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den usædvanlige omstændighed, der henvises til i forordningens artikel 5, stk. 3, direkte vedrøre den reservede flyvning?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Hvor mange tidligere flyvninger med det fly, der er tiltænkt at skulle foretage den planlagte flyvning, er relevant for bedømmelsen af, om der foreligger en usædvanlig omstændighed? Foreligger der en tidsmæssig begrænsning vedrørende hensyntagen til usædvanlige omstændigheder i relation til tidligere flyvninger, og i bekræftende fald hvordan skal den fastlægges?
- 3) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der indtræffer ved tidligere flyvninger, ligeledes er relevante for en senere flyafgang, spørges: Skal de forholdsregler, som det transporterende luftfartsselskab skal træffe i medfør af forordningens artikel 5, stk. 3, kun vedrøre afværgelsen af den usædvanlige omstændighed, eller skal de også vedrøre imødegåelse af en længere forsinkelse?

—————

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Arbeidshof te Brussel (Belgien) den 15. februar 2013 —
Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers
mod Selver Saciri m.fl.**

(Sag C-79/13)

(2013/C 114/40)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Sagsøgte: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (repræsenteret af Selver Saciri og Danijela Dordevic), Sanela Saciri (repræsenteret af Selver Saciri og Danijela Dordevic), Denis Saciri (repræsenteret af Selver Saciri og Danijela Dordevic) og Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstat, der vælger at yde materiel bistand, i henhold til artikel 13, stk. 5, i direktiv 2003/9/EF⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, i form af en kontantydelse, desuagtet ansvarlig for at sørge for, at asylansøgeren i en eller anden form har de minimums-

beskyttelsesforanstaltninger til rådighed, der er omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 1 og 2, samt artikel 14, stk. 1, 3, 5 og 8?

- 2) Skal den kontantydelse, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5, i direktiv 2003/9, ydes fra tidspunktet for asylansøgningen og anmodningen om modtagelse, efter udløbet af den i direktivets artikel 5, stk. 1, nævnte frist eller fra et andet tidspunkt? Skal kontantydelsen være af en sådan art, at den, såfremt medlemsstaten eller et af denne udpeget organ ikke yder materiel modtagelse, giver asylansøgeren mulighed for til enhver tid selv at sørge for sin indkvartering, i givet fald på et hotel, indtil den pågældende tilbydes fast logi, eller den pågældende selv kan tilvejebringe et mere varigt logi?
- 3) Er det foreneligt med direktiv 2003/9, at en medlemsstat kun yder materiel modtagelse, for så vidt som de statsligt etablerede modtagelsesfaciliteter, der forefindes, kan sikre indkvarteringen, og at asylansøgere, der ikke kan få plads dér, henvises til den sociale bistand, som er tilgængelig for alle statens indbyggere, uden at der er tilvejebragt de nødvendige lovbestemmelser og faciliteter, som ville give organer, der ikke er etableret af staten selv, reel mulighed for inden for kort tid at sikre asylansøgere en menneske-

—————

(¹) Rådets direktiv 2003/9/EF (EUT L 31, s. 18).

—————

**Sag anlagt den 15. februar 2013 — Det Forenede Kongerige
Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den
Europæiske Union**

(Sag C-81/13)

(2013/C 114/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Murrell, som befuldmægtiget, A. Dashwood QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2012/776/EU om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår vedtagelsen af bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger⁽¹⁾, annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Ved sag anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til artikel 264 TEUF nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse 2012/776/EU af 6. december 2012 om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår vedtagelsen af bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger, annulleres.
- 2) Det Forenede Kongerige har nedlagt følgende påstande:
  - i) Afgørelsen annulleres
  - ii) Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 3) Artikel 48 TEUF er det materielle retsgrundlag, der er anført i afgørelsen.
- 4) Udkastet til associeringsrådets afgørelse, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse skal ophæve og erstatte associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer.
- 5) Det Forenede Kongerige gør gældende, at artikel 48 TEUF ikke kan tjene som materielt retsgrundlag for en foranstaltning, der tilsigter at have sådanne følger. Det er en bestemmelse, som tilsigter at lette den fri bevægelighed for medlemsstaternes statsborgere inden for det indre marked. Det rette retsgrundlag er artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF. Denne bestemmelse giver kompetence til vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende »definition af rettighederne for tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, herunder betingelserne for fri bevægelighed og ophold i de øvrige medlemsstater«. Rådets afgørelse er netop sådan en foranstaltning.
- 6) Artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF findes i traktatens tredje del, afsnit V. I henhold til protokol nr. 21 til traktaterne finder foranstaltninger vedtaget i henhold til afsnit V ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige (eller Irland), med mindre det meddeler, at det ønsker at deltage deri. Rådet har ved sit fejlagtige valg af artikel 48 TEUF i stedet for artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF som materielt retsgrundlag for afgørelsen nægtet at anerkende Det Forenede Kongeriges ret til ikke at deltage i vedtagelsen af afgørelsen og ikke at være bundet deraf.

7) Der nedlægges derfor påstand om annullation af Rådets afgørelse 2012/776/EU med den begrundelse, at afgørelsen blev vedtaget på et fejlagtigt retsgrundlag med den følge, at Det Forenede Kongeriges rettigheder i henhold til protokol nr. 21 blev tilsidesat.

8) Til støtte for sin påstand har Det Forenede Kongerige henvist til de udtrykkelige bestemmelser i artikel 48 og artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF, fortolket i den sammenhæng, hvori de indgår i traktaten, og på baggrund af retspraksis. Det Forenede Kongerige henviser desuden til den omstændighed, at Rådets afgørelse 2012/776/EU er næsten identisk med ni af Rådets afgørelser, som er blevet vedtaget i henhold til andre associeringsaftaler på grundlag af artikel 79, stk. 2, litra b).

(¹) EUT L 340, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbetsdomstolen (Sverige) den 19. februar 2013 — Fonnship A/S og Svenska Transportarbetarförbundet mod Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S og Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Sag C-83/13)

(2013/C 114/42)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Arbetsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fonnship A/S og Svenska Transportarbetarförbundet

Sagsøgte: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S og Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Præjudicielt spørgsmål

Finder reguleringen i EØS-aftalen om fri bevægelighed for tjenesteydelser, søtransportydelser — hvilken regulering har sit sidestykke i EF-traktaten — anvendelse på et selskab med hjemsted i en EFTA-stat, for så vidt angår dets virksomhed i form af transportydelser til en EF-medlemsstat eller en EFTA-stat med et fartøj, som er registreret i et tredjeland udenfor EF/EØS-området, hvis flag fartøjet fører?

Appel iværksat den 22. februar 2013 af 1. garantovaná a.s. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. december 2012 i sag T-392/09, 1. garantovaná a.s. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: 1. garantovaná a.s. (ved barrister B. Hartnett, Rechtsanwalt O. Geiss, P. Lasok QC, og barrister J. Holmes)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 12. december 2012 i sag T-392/09 ophæves, idet den vedrører det andet anbringende i appellants stævning for Retten.

— Dette anbringende tages til følge.

— Bødens størrelse nedsættes til 2,1 mio. EUR, der udgør 10 % af appellants omsætning i 2008, som anført i den appellerede doms præmis 84, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten har begået en fejl ved at forkaste appellants andet anbringende.

I artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ er fastsat, at »(b)øden kan (...) ikke overstige 10 % af (den pågældende virksomheds) samlede omsætning i det foregående regnskabsår«. »Det foregående regnskabsår« er det sidste afsluttede regnskabsår umiddelbart forud for datoen for vedtagelsen af Kommissionens beslutning, hvorved der fastslås en overtrædelse af konkurrencereglerne og pålægges en bøde.

I den foreliggende sag var »omsætningen i det foregående regnskabsår«, dvs. for 2008, ikke den omsætning, som Kommissionen tog i betragtning. Anvendelsen af omsætningen for 2007 medførte en forhøjelse af den bøde, som Garantovaná

blev pålagt, til lige under 100 % af dens omsætning i regnskabsåret forud for datoen for vedtagelsen af Kommissionens beslutning (den 22.7.2009).

Appellanten har gjort gældende, at Kommissionens anvendelse af omsætningen for 2007 var i strid med den klare ordlyd af samt formålet med artikel 23, stk. 2, og ulovlig. Appellanten har anført i det andet anbringende under sagens behandling for Retten, at bøden således skulle nedsættes enten i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, eller inden for rammerne af Rettens fulde prøvelsesret i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Appel iværksat den 25. februar 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. december 2012 i sag T-103/08, Versalis SpA, tidligere Polimeri Europa SpA, og Eni SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, G. Conte og R. Striani, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Versalis SpA, tidligere Polimeri Europa SpA, og Eni SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den nedsætter den bøde, som ENI og Versalis er blevet pålagt ved beslutningen, til 106 200 000 EUR.

— Sagsøgte frifindes i sagen i første instans.

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- i) Retten har begået en retlig fejl, da den fastslog, at Kommissionen har tilsidesat ENI's ret til forsvar ved at anvende en forhøjelse på grund af gentagelse på den bøde, som ENI og Versalis er blevet pålagt in solidum for to overtrædelser, som tidligere er blevet begået af selskaber, som var 100 % eller næsten 100 % ejet af ENI, selv om ENI ikke var adressat for to beslutninger, hvorved det blev fastslået, at der forelå sådanne overtrædelser (selskabet har derfor ikke modtaget klagepunktsmeddelelsen vedrørende disse overtrædelser). Navnlig har Retten i forbindelse med konstateringen af gentagne overtrædelser undladt at tage hensyn til, at retten til forsvar sikres, hvis Kommissionen, når den meddeler, at den påtænker at konstatere, at der foreligger gentagne overtrædelser, giver parterne mulighed for at godtgøre, at betingelserne herfor ikke er opfyldt. Retten har endvidere undladt at tage hensyn til, at Kommissionen, når den konstaterer, at der foreligger gentagne overtrædelser ved en efterfølgende overtrædelse af konkurrencereglerne ikke sanktioner den første overtrædelse med tilbagevirkende kraft, men blot konsekvenserne af, at den samme virksomhed (økonomiske enhed) har begået en ny overtrædelse.
- ii) Retten har overskredet sine beføjelser og har tilsidesat dispositionsmaksimen og artikel 21 i statuten for Domstolen samt artikel 44, stk. 1, og artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement ved at behandle et retsspørgsmål (vedrørende en angivelig tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved beregningen af bøden), som ikke er blevet rejst af sagsøgeren i dennes oprindelige stævning.
- iii) Retten har begået en retlig fejl i forhold til fortolkningen og anvendelsen af ligebehandlingsprincippet med hensyn til »multiplikationskoefficienten« med henblik på afskrækkende virkning og har givet en utilstrækkelig begrundelse. Nærmere bestemt har Retten undladt at tage hensyn til Kommissionens skønsmargen ved fastsættelse af bøderne i lyset af de relevante omstændigheder og har pålagt den at foretage en rent matematisk beregning for at fastsætte den multiplikationskoefficient, som skulle anvendes på ENI og Versalis. Endvidere har Retten med urette pålagt Kommissionen at sikre en direkte forholdsmæssighed mellem den procentuelle stigning af bøden med henblik på afskrækkende virkning og virksomhedernes omsætning og ikke mellem multiplikationskoefficienterne eller mellem de bøder, som følger af anvendelsen af multiplikationskoefficienterne (de multiplicerede bøder) og virksomhedernes omsætning på verdensplan.

Sag anlagt den 27. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-100/13)

(2013/C 114/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Wilms og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/106/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer⁽¹⁾, navnlig dets artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, idet de tyske myndigheder benytter supplerende nationale standarder for byggevarer (Bauregellisten) til at opstille yderligere betingelser for byggevarers effektive markedsadgang og anvendelse i stedet for at benytte de inden for rammerne af de harmoniserede europæiske standarder påkrævede bedømmelsesmetoder og -kriterier.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgte har tilsidesat artikel 4 og 6 i direktiv 89/106/EØF. Benyttelsen af supplerende nationale standarder for byggevarer (Bauregellisten) medfører, at der for disse varers effektive markedsadgang og anvendelse opstilles yderligere forudgående betingelser. I mange tilfælde er eventuelle krav i forhold til nye kendetegn ikke berørt. Derimod fastholdes krav, der er fastsat inden harmoniseringen, hvilke krav kunne og skulle have været afløst af de påkrævede harmoniserede bedømmelsesmetoder og -kriterier.

⁽¹⁾ EFT 1989, L 40, s. 12.

RETTEN

Rettens dom af 7. marts 2013 — Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod ECHA(Sag T-93/10) ⁽¹⁾

(REACH — identifikation af beg, kultjære-, højtemperaturs-; tjærebeg som et særligt problematisk stof — annullations-søgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)

(2013/C 114/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spanien), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nederlandene), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Den Tjekkiske Republik), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spanien), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danmark), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Det Forenede Kongerige), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Tyskland), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgien) og Rütgers Poland Sp. Z o.o. (Kedzierzyn-Kozle, Polen) (først ved advokaterne K. Van Maldegem og R. Cana og solicitor P. Sellar, derefter ved K. Van Maldegem et R. Cana)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Stuyck)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse offentliggjort den 13. januar 2010, der identificerer beg, kultjære-, højtemperaturs-; tjærebeg (EF-nr. 266-028-2) som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1) i henhold til forordningens artikel 59.

Konklusion1) *Det Europæiske Kemikalieagentur frifindes.*

2) *Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s. Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV og Rütgers Poland sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.**Rettens dom af 7. marts 2013 — Rütgers Germany m.fl. mod ECHA**(Sag T-94/10) ⁽¹⁾

(REACH — identifikation af anthracenolie som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)

(2013/C 114/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Tyskland), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgien), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Den Tjekkiske Republik), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spanien) og Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spanien) (først ved advokaterne K. Van Maldegem og R. Cana samt solicitor P. Sellar, derefter ved K. Van Maldegem og R. Cana)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Stuyck)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af ECHA's afgørelse offentliggjort den 13. januar 2010, der identificerer anthracenolie (EF nr. 292-602-7) som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning

(EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1) i overensstemmelse med denne forordnings artikel 59

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur frifindes.
- 2) Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA og Bilbaína de Alquitrans, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens dom af 7. marts 2013 — Cindu Chemicals m.fl. mod ECHA

(Sag T-95/10) (¹)

(REACH — identifikation af anthracenolie med lavt indhold af anthracen som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke indebærer gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)

(2013/C 114/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nederlandene), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danmark) og Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Det Forenede Kongerige) (først ved advokaterne K. Van Maldegem og R. Cana samt solicitor P. Sellar, derefter ved K. Van Maldegem og R. Cana)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Stuyck)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved P. Oliver og G. Wilms, derefter ved P. Oliver og E. Manhaeve, som befuldmægtigede, bistået af barrister K. Sawyer, og endeligt ved P. Oliver og E. Manhaeve)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af ECHA's afgørelse offentliggjort den 13. januar 2010 vedrørende identifikation af anthracenolie

med lavt indhold af anthracen (EF nr. 292-604-8), som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1) i overensstemmelse med denne forordnings artikel 59

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur frifindes.
- 2) Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA'S) omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens dom af 7. marts 2013 — Rütgers Germany m.fl. mod ECHA

(Sag T-96/10) (¹)

(REACH — udpegning af anthracenolie (anthracenmasse) som et særligt problematisk stof — annullationssøgsmål — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — retsakt, der ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — ligebehandling — proportionalitet)

(2013/C 114/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Tyskland), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgien), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danmark) og Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Det Forenede Kongerige) (først ved advokaterne K. Van Maldegem, R. Cana og solicitor P. Sellar, derefter ved K. Van Maldegem og R. Cana)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Stuyck)

Sagens genstand

Påstand om, at ECHA's afgørelse af 13. januar 2010 vedrørende identifikation af anthracenolie (anthracenmasse) (EF nr. 292-603-5) som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), annulleres delvist i overensstemmelse med denne forordnings artikel 59.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S og Koppers UK Ltd betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens dom af 8. marts 2013 — Mayer Nama mod KHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Sag T-498/10) (¹)

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket David Mayer — det ældre nationale ordmærke DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b) og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — anmodning om bevis for reel brug indgivet for første gang for appelkammeret — forsinkelse — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 114/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: David Mayer Naman (Rom, Italien) (først ved advokaterne S. Sutti, S. Cazzaniga og V. Fedele, derefter ved advokaterne V. Fedele og M. Spolidoro)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Daniel e Mayer Srl (ved advokaterne M. Andreolini og A. Parini)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. juli 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 413/2009-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Daniel e Mayer Srl og David Mayer Naman

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) David Mayer Naman betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Rettens dom af 7. marts 2013 — Acino mod Kommissionen

(Sag T-539/10) (¹)

(Humanmedicinske lægemidler — suspension af markedsføringen af og tilbagetrækning af visse partier humanmedicinske lægemidler, der indeholder aktivstoffet Clopidogrel — ændring af markedsføringstilladelsen — forbud mod markedsføring af lægemidlerne — forordning (EF) nr. 726/2004 og direktiv 2001/83/EF — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2013/C 114/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Acino AG, tidligere Acino Pharma GmbH (Miesbach, Tyskland) (ved advokaterne R. Buchner og E. Burk)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann og M. Šimerdová, derefter ved B.-R. Killmann og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutninger af 29. marts 2010 og 16. september 2010 om suspension af markedsføringen af humanmedicinske lægemidler, der indeholder det på en bestemt fabrik fremstillede aktivstof Clopidogrel, om tilbagetrækning af partierne af disse lægemidler fra markedet, om ændring af markedsføringstilladelse og om forbud mod markedsføring af nævnte lægemidler.

Konklusion

1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen, for så vidt som denne er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutninger K(2010) 2204 og K(2010) 2208 af 29. marts 2010, og af Kommissionens beslutninger K(2010) 6429 og K(2010) 6436 af 16. september 2010.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Acino AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Rettens dom af 7. marts 2013 — Schönberger mod Parlamentet

(Sag T-186/11) (¹)

(Annullations søgsmål — ret til at indgive andragender — andragende indgivet til Europa-Parlamentet — andragende antaget til realitetsbehandling — afgørelse om afslutning af proceduren for andragender — akt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2013/C 114/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Peter Schönberger (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat O. Mader)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved E. Waldherr og U. Rösslein, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender den 25. januar 2011 truffede afgørelse om at afslutte undersøgelsen af det anbringende, der blev indgivet af sagsøgeren den 2. oktober 2010 (andragende nr. 1188/2010) og som kunne antages til realitetsbehandling.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Peter Schönberger bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Rettens dom af 7. marts 2013 — FairWild Foundation mod KHIM — Wild (FAIRWILD)

(Sag T-247/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvori Den Europæiske Union er designeret — ordmærket FAIRWILD — ældre EF-ordmærke WILD — relativt registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 114/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: FairWild Foundation (Weinfelden, Schweiz) (ved advokaterne P. Neuwald og S. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Tyskland) (ved advokat A. Franke)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. marts 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1014/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Rudolf Wild GmbH & Co. KG og FairWild Foundation

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) FairWild Foundation betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 7. marts 2013 — Polen mod Kommissionen(Sag T-370/11) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — midlertidige regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter fra 2013 — anvendelse af benchmarks med henblik på beregning af tildelingen af emissionskvoter — ligebehandling — proportionalitet)

(2013/C 114/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma og M. Nowacki, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White, K. Herrmann og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Rettens dom af 7. marts 2013 — Di Tullio mod Kommissionen(Sag T-39/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — orlov til aftjening af national tjeneste — artikel 18, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — en doms tidsmæssige virkninger)

(2013/C 114/55)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Roberto Di Tullio (Rovigo, Italien) (først ved advokaterne S. Woog og T. Bontinck, derefter ved T. Bontinck)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 29. november 2011 i sag F-119/10, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, Di Tullio mod Kommissionen, med påstand om ophævelse af dommen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Roberto Di Tullio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Rettens kendelse af 26. februar 2013 — Castiglioni mod Kommissionen(Sag T-591/10) ⁽¹⁾

(Annullations søgsmål — erstatnings søgsmål — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse, renovering og vedligeholdelse af Det Fælles Forskningscenters bygninger og infrastruktur i Ispra — udvælgelses kriterier — afvisning af en tilbudsgivers bud og afgørelse om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver — nye søgsmåls grunde — åbenbart, at søgsmålet delvis er retligt ugrundet, delvis ikke kan antages til realitetsbehandling)

(2013/C 114/56)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Italien) (ved advokat G. Turri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude og N. Bambara, derefter ved S. Delaude og F. Moro, som befuldmægtigede, bistået af advokat D. Gullo)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2010 om afvisning af sagsøgerens bud i forbindelse med udbudsproceduren ISM/2010/C05/004/0C vedrørende en multipel rammeaftale om arbejder vedrørende opførelse, renovering og vedligeholdelse af bygninger og infrastruktur på Kommissionens Fælles Forskningscenter i Ispra og om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, dels en påstand om erstatning

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Castiglioni Srl betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler.*

⁽¹⁾ EUT C 55 af 19.2.2011.

Sag anlagt den 29. januar 2013 — Club Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-57/13)

(2013/C 114/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grækenland), Vivere Entertainment AE (Athen, Grækenland), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grækenland), Elliniko Casino Kerkyras (Athen), Casino Rodos (Rhodos, Grækenland) og Porto Carras AE (Alimos, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse COMP F3/MC/erg*2012/127386 af 29. november 2012, hvorved sagsøgerne ikke fik medhold i deres klage af 4. april 2012 vedrørende den statsstøtte, som den græske stat angiveligt har ydet til OPAP, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes ret til kontradiktion som fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF ved Kommissionens undladelse af at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 4, stk. 4, samt artikel 6 og 20 i forordning nr. 659/1999, hvilket udgør magtmisbrug.
  - Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 2, TEUF og forordningens artikel 4ff., for så vidt som den i det væsentlige gennemførte en formel undersøgelsesprocedure uden at opfylde de formelle krav herfor og dermed tilsidesatte sagsøgernes/klagernes såvel som andre berørte parter ret til kontradiktion.
  - Sagsøgerne gør subsidiært gældende, at deres ret til at blive inddraget i sagen under den indledende undersøgelsesprocedure er blevet tilsidesat.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og sagsøgerens ret til god forvaltning i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 41 Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
  - Ved at udelade alle vigtige økonomiske data og tal angiver den anfægtede afgørelse ikke klart og utvetydigt Kommissionens ræsonnement på en sådan måde, at sagsøgerne kan bedømme baggrunden for konklusionen om, at de omhandlede foranstaltninger ikke udgør statsstøtte. Disse mangler kan ikke begrundes under henvisning til pligten til at beskytte forretningshemmeligheder.
  - Sagsøgerne har også bestridt den fortrolige art af de afgørende økonomiske data.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes ret til en effektiv domstolsbeskyttelse som foreskrevet i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
  - Af samme grunde som angivet under det andet anbringende er sagsøgernes ret til en effektiv domstolsbeskyttelse blevet tilsidesat. Sagsøgerne hindres i direkte at anfægte den anfægtede afgørelse, eftersom de på ingen måde er i stand til at vurdere de grunde, som ligger bag afgørelsen, idet den udelukkende er baseret på økonomiske data, hvoraf ingen er blevet offentliggjort.

4) Fjerde anbringende om en åbenbar retlig fejl ved en samlet bedømmelse af foreneligheden af den eksklusive licensaftale og tillægget og ved konklusionen om, at disse ikke medførte nogen økonomisk fordel for OPAP.

— Tildelingen af en økonomisk fordel, som udgør et formelt krav for konstateringen af statsstøtte, skal vurderes inden for et specifikt marked og ikke på grundlag af en samlet bedømmelse, som kædes sammen med andre lignende foranstaltninger, som er blevet indrømmet den samme modtager på et andet marked, uanset om disse markeder er sammenlignelige. I modsat fald vil beskyttelsen af konkurrencen være ufuldstændig.

— Under alle omstændigheder bør der ikke foretages en sådan samlet bedømmelse af foranstaltninger anvendt i løbet af forskellige perioder.

Sag anlagt den 29. januar 2013 — Hotel Loutraki m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-58/13)

(2013/C 114/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hotel Loutraki (Loutraki, Grækenland), Vivere Entertainment AE (Athen, Grækenland), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grækenland), Elliniko Casino Kerkiras (Athen), Casino Rodos (Rhodos, Grækenland), Porto Carras AE (Alimos, Grækenland) og Kazino Aigaiou AE (Syros, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse K(2012) 6777 endelig af 3. oktober 2012 vedrørende statsstøtte SA 33988 (2011/N) annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

Første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes ret til at blive hørt som fastsat ved artikel 108, stk. 2, TEUF ved Kommissionens undladelse af at indlede en formel undersøgelse-

sesprocedure i henhold til artikel 4, stk. 4, artikel 6 og 20 i forordning nr. 659/1999, hvilket udgør et misbrug af beføjelser.

— Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 2, TEUF og forordningens artikel 4 ff., for så vidt som den i det væsentlige foretog en formel undersøgelsesprocedure uden at overholde dens formelle krav og derved fratog sagsøgerneklagerne så vel som andre berørte parter deres ret til at blive hørt.

Andet anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten og sagsøgernes ret til god forvaltning i henhold til henholdsvis artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Idet alle væsentlige økonomiske oplysninger og tal er udeladt i den anfægtede beslutning, undlades det i denne at oplyse om den begrundelse, som Kommissionen har lagt til grund, på en klar og entydig vis, således at sagsøgerne har mulighed for at fastlægge de grunde, som har ført til konklusionen om, at de omhandlede foranstaltninger ikke udgør statsstøtte. Disse undladelser kan ikke begrundes med henvisning til pligten til at beskytte forretningshemmeligheder.

— Sagsøgerne anfægter ligeledes den fortrolige karakter af de afgørende økonomiske størrelser.

Tredje anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes ret til effektive retsmidler som omhandlet i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Sagsøgernes ret til effektive retsmidler er blevet tilsidesat af de samme grunde, som er anført under det andet anbringende. Sagsøgerne støder på vanskeligheder ved en direkte anfægtelse af substansen i den anfægtede beslutning, da de er ude af stand til på nogen måde at afgøre begrundelsen bag denne, idet den udelukkende er baseret på økonomiske oplysninger, som i deres helhed forbliver uoplyste.

Fjerde anbringende om en åbenbar retlig fejl ved bedømmelsen af foreneligheden af VLT-aftalen sammen med bilaget og ved konklusionen om, at disse ikke medfører nogen økonomisk fordel for OPAP.

— Den økonomiske begunstiggelse, som er et formelt krav for at der kan foreligge statsstøtte, må bedømmes inden for et afgrænset marked og ikke efter fælles bedømmelse sammen med andre tilsvarende foranstaltninger, der ydes til samme modtager, men på et andet marked, uanset om de sidstnævnte er sammenlignelige med den førstnævnte. Ellers ville beskyttelsen af konkurrencen være højst ufuldkommen.

— Under alle omstændigheder kan en sådan samlet bedømmelse ikke foretages for foranstaltninger, der anvendes i forskellige tidsperioder.

Appel iværksat den 30. januar 2013 af BT til prøvelse af Personalerettens kendelse af 3. december 2012 i sag F-45/12, BT mod Kommissionen

(Sag T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BT (Bukarest, Rumænien) (ved advokat N. Visan)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Personalerettens kendelse af 3. december 2012 i sag F-45/12 ophæves.

— Der træffes ny afgørelse i sagen og appellanten gives medhold, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført syv anbringender.

1) Det første anbringende er, at der sket tilsidesættelse af et af de ledende principper for den administrative procedure, nemlig princippet om den aktive rolle, eftersom Personaleretten fandt, at stævningen ikke indeholdt søgsmålsgrunde, uden af egen drift at foretage en efterprøvelse af lovligheden af den i første instans anfægtede afgørelse, som ikke indskrænkede sig til de af appellanten anførte grunde.

2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, og artikel 47, stk. 1 og 2, i Den Europæiske

Unions charter om grundlæggende rettigheder. Tilsidesættelse af princippet om »adgang til en domstol« og princippet om Personalerettens upartiskhed, eftersom Personaleretten afviste appellans søgsmål uden at give hende mulighed for at berigtige/fuldstændiggøre stævningen, en ret, der er fastsat og anerkendt i alle europæiske staters lovgivning, men også af de europæiske retsinstanser (f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol).

3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til »adgang til en domstol«, som også kom til udtryk ved, at Personaleretten ikke accepterede retten til at indgive et svar på sagsøgetes svarskrift — og dette selv om sagsøgeren/apPELLANTEN udtrykkeligt havde anmodet om den anden skriftudveksling. Den manglende indrømmelse af denne ret (til at indgive et svar) fratog appellanten muligheden for at rette op på den af Personaleretten hævdede ulovlighed — og dette på et tidspunkt, hvor appellanten ikke længere kunne anlægge et nyt søgsmål, som ville være i overensstemmelse med de retlige krav, eftersom fristen for anlæg af søgsmål var udløbet (artikel 78 i Personalerettens procesreglement).

4) Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om retten til at opretholde sagen for en domstol og tilsidesættelse af princippet om, at proceduren er offentlig, eftersom retssagen ikke var offentlig; dette princip er fastsat i Personalerettens procesreglement og i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

5) Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om en retfærdig procedure, eftersom Personaleretten ikke hørte appellanten hvad angår grunden til, at hendes søgsmål blev afvist (artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention).

6) Det sjette anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, i statuten for Domstolen og af artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement, eftersom Personaleretten reelt anvendte en »regel om krystallisering af retssagen« og fandt, at stævningen ikke indeholdt søgsmålsgrunde.

7) Det syvende anbringende er, at den omstændighed at pålægge appellanten at betale sagens omkostninger, når Personaleretten ikke tog stilling til sagens indhold, på et tidspunkt, hvor appellanten p.t. er et socialt tilfælde som følge af konsekvenserne af ophøret af ansættelseskontrakten med Europa-Kommissionen, er i strid med artikel 89, punkt 6, i Personalerettens procesreglement, hvorefter gælder, at »Er det ufornuddent at træffe afgørelse om sagens genstand, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger«.

Sag anlagt den 11. februar 2013 — InterMune UK m.fl. mod EMA

(Sag T-73/13)

(2013/C 114/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: InterMune UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige), InterMune, Inc. (Brisbane, De Forenede Stater) og InterMune International AG (Muttens, Schweiz) (ved solicitors I. Dodds-Smith og A. Williams, barrister T. de la Mare samt advokat F. Campbell)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgernes påstande

— Afgørelse, der af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) blev meddelt sagsøgerne den 15. januar 2013, vedrørende udlevering af visse oplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, annulleres, i det omfang denne afgørelse omhandler udlevering af oplysninger, som sagsøgerne tidligere har indleveret til sagsøgte, og som endnu ikke var offentligt tilgængelige.

— EMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anfører sagsøgeren tre anbringender.

1) Med det første anbringende gøres det gældende, at sagsøgte ikke på korrekt vis har foretaget den afvejning, som sagsøgte er forpligtet til at foretage i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 med henblik på vurdering af, om der faktisk er en offentlig interesse i udbredelsen af de omtvistede oplysninger, som vejer tungere end behovet for at beskytte sagsøgernes forretningsmæssige interesser fra den væsentlige skade, der vil ske ved en sådan udbredelse.

2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at sagsøgte ikke på korrekt vis har taget hensyn til andre vigtige forhold, der er relevante for den afvejning, der kræves efter reglerne, herunder:

— kravene i specifik EU-lovgivning (især forordning (EF) nr. 726/2004⁽²⁾, herunder dennes artikel 14, stk. 11)

— alle EU-institutioners fortolkningsmæssige forpligtelser i henhold til artikel 39, stk. 3, i TRIPS-aftalen (aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder), når de fortolker EU-lovgivning

— den grundlæggende ejendomsret og respekten for privatlivets fred, således som beskyttet efter Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, vurderet i lyset af en omhyggelig vurdering af alle relevante forhold med henblik på en proportionalitetsanalyse, der tager hensyn til alle de faktuelle forhold

— forpligtelsen til at overholde sine egne offentliggjorte retningslinjer og politikker vedrørende betydningen af at beskytte fortrolige forretningsmæssige oplysninger.

3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at såfremt sagsøgte havde foretaget den krævede afvejning korrekt og på korrekt vis havde taget alle relevante faktorer i betragtning, ville den eneste retmæssige, forholdsmæssige og/eller rimelige konklusion have været, at de omtvistede oplysninger ikke skulle udleveres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145, s. 43.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, EUT L 136, s. 1.

Sag anlagt den 15. februar 2013 — Det Forenede Kongerige mod ECB

(Sag T-93/13)

(2013/C 114/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved K. Beal, QC, og E. Jenkinson, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

— Delvis annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 11. december 2012 om ændring af afgørelse ECB/2007/7 om de nærmere vilkår for TARGET2-ECB (afgørelse ECB/2012/31) (EUT 2013 L 13, s. 8).

- Delvis annullation af Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 5. december 2012 om TARGET2 (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system) (retningslinje ECB/2012/27) (EUT 2013 L 30, s. 1).
- Sagsøgte tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort syv anbringender gældende.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at Den Europæiske Centralbank (herefter »ECB«) ikke havde kompetence til at offentliggøre de anfægtede retsakter, enten slet ikke eller, subsidiært, ikke uden at der først var vedtaget et retsinstrument såsom en forordning, enten af Rådet eller af ECB selv.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at de anfægtede retsakter enten *de jure* eller *de facto* pålægger et etableringskrav for centrale clearingmodparter (herefter »CCP'er«), der ønsker at foretage clearings- eller afviklingstransaktioner i euro, og hvis daglige handler overstiger en vis volumen. Endvidere eller subsidiært begrænser eller hindrer de arten og/eller omfanget af tjenesteydelser eller kapital, der kan leveres til CCP'er, der er placeret i medlemsstater uden for euroområdet. De anfægtede retsakter tilsidesætter alle eller visse af artiklerne 48, 56 og/eller 63 TEUF, idet:
  - CCP'er, der er etableret i medlemsstater uden for euroområdet, såsom Det Forenede Kongerige, vil blive forpligtet til at flytte deres administrations- og kontrolcentre til medlemsstater, der indgår i eurosyste­met. De vil endvidere skulle etableres som nye juridiske personer, der anerkendes i en anden medlemsstats nationale ret.
  - Hvis disse CCP'er ikke flytter som krævet, vil de blive udelukket fra adgang til de finansielle markeder i medlemsstaterne inden for eurosyste­met, enten på samme vilkår som de CCP'er, der er etableret i disse medlemsstater, eller fuldstændigt.
  - Sådanne ikke-hjemmehørende CCP'er vil ikke være berettiget til at anvende de faciliteter, der tilbydes af ECB eller af de nationale centralbanker (herefter »NCB'er«) i eurosyste­met, enten på samme vilkår eller slet ikke.
  - Disse CCP'ers mulighed for at tilbyde clearings- eller afviklingstjenesteydelser i euro til kunder i EU vil følgelig begrænses eller endog helt udelukkes.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter artikel 101 og/eller 102 TEUF, sammenholdt med artikel 106 TEUF og artikel 13 TEU, idet

- De rent faktisk stiller krav om, at alle clearingtransaktioner i euro over et vist niveau skal udføres af CCP'er, der er etableret i en medlemsstat inden for euro-området.
- De rent faktisk bestemmer, at ECB og/eller NCB'er i euroområdet ikke skal give eurovalutareserver til CCP'er, der er etableret i medlemsstater uden for euro-området, hvis de ligger over de grænser, der er fastsat i afgørelsen.

- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at kravet til CCP'ere, der er etableret i medlemsstater uden for euroområdet om at stifte en anden form for juridisk person og etablere et nyt hjemsted udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet. Det krænker endvidere det generelle EU-princip om ligebehandling, henset til, at CCP'er, der er etableret i forskellige medlemsstater, underlægges forskellig behandling uden en objektiv begrundelse herfor.
- 5) Med femte anbringende gøres gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT 2012 L 201, s. 1).
- 6) Med sjette anbringende gøres gældende, at de anfægtede retsakter tilsidesætter alle eller visse af artiklerne II, XI, XVI og XVII i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS).
- 7) Med syvende anbringende gør Det Forenede Kongerige gældende, uden at påtage sig bevisbyrden for at godtgøre, at sådanne begrænsninger ikke kan begrundes under henvisning til den offentlige interesse (idet det påhviler ECB, såfremt den måtte ønske det, at føre bevis for en fravigelse), at enhver begrundelse med hensyn til den offentlige interesse, der fremføres af ECB, ikke vil opfylde proportionalitetskravet, henset til, at der findes mindre indgribende foranstaltninger til sikring af kontrollen over finansielle institutioner, som er hjemmehørende i EU, men uden for euroområdet.

Appel iværksat den 17. februar 2013 af Ioannis Ntouvas til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2012 i sag F-107/11, Ntouvas mod ECDC

(Sag T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ioannis Ntouvas (Agiros Stefanos, Grækenland) (ved advokat V. Kolias)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (Stockholm, Sverige)

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Personaleretten den 11. december 2012 i sag F-107/11, Ntouvas mod ECDC, hvorved Personaleretten frifandt ECDC i et søgsmål med påstand om annullation af appellants bedømmelsesrapport for 2010 og pålagde ham at betale sagens omkostninger.
- Annullation af den afgørelse, som blev anfægtet i første instans, og
- ECDC tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført fjorten anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af en lovregel vedrørende bevisbyrde, og bevisførelse, for så vidt som Personaleretten imødekom ECDC's begæring om forlængelse af fristen for indgivelse af dets svarskrift i første instans til trods for, at ECDC ikke havde fremlagt beviser for de omstændigheder, som det påstod begrundede en sådan forlængelse.
- 2) Det andet anbringende er, at der foreligger en væsentlig faktisk fejl, for så vidt som Personaleretten fandt, at datoen for forkyndelsen af stævningen over for ECDC i første instans var den 7. november 2011 og ikke den 4. november 2011.
- 3) Det tredje anbringende er, at der er sket en forkert vurdering af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten læste, og bedømte, de dokumenter i sagen, som imødegik de af ECDC fremførte argumenter til støtte for dens begæring om forlængelse af fristen for indlevering af dets svarskrift i første instans, fejlagtigt.
- 4) Det fjerde anbringende er, at der er sket en forkert retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fejlagtigt fandt, at de omstændigheder, som ECDC påberåbte sig i forbindelse med begæringen om forlængelse af fristen for indlevering af dets svarskrift i første instans, var »særlige«.
- 5) Det femte anbringende er, at der er sket en fejl ved fastlæggelsen, subsidiært den retlige kvalificering, af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fejlagtigt fandt, at appellanten ikke havde anmodet om en udeblivelsesdom, subsidiært at hans tilkendegivelser ikke udgjorde en anmodning om en udeblivelsesdom.
- 6) Det sjette anbringende er, at der er sket en forkert bedømmelse af beviserne i sagen, for så vidt som Personaleretten fandt, at to stillinger i ECDC's tjenestegrene var væsentligt forskellige.
- 7) Det syvende anbringende er, at der er sket en fejl i forbindelse med fastsættelsen af bevisbyrden, for så vidt som Personaleretten i mangel af bevis afviste appellants anbringende om, at der hos mindst et af medlemmerne af ECDC's Joint Committee for Appraisals forelå en interessekonflikt, selv om nævnte bevis bestod af dokumenter, som var identificeret i stævningen i første instans og let tilgængelige for ECDC; subsidiært tilsidesatte Personaleretten sin forpligtelse til, som en forvaltningsdomstol, der træffer afgørelse i en ansættelsesretlig tvist, at træffe de nødvendige foranstaltninger til sagens tilrettelæggelse med henblik på at opnå nævnte dokumenter. Endvidere fejllæste Personaleretten det retlige grundlag for appellants anbringende og fejlfortolkede artikel 9, stk. 6, i Implementing rule no 20 on Appraisals (»Implementing rule«), vedtaget af ECDC's direktør den 17. april 2009.
- 8) Det ottende anbringende vedrører fejlfortolkning af, og undladelse af at undersøge, et anbringende om manglende processuelle regler for ECDC's Joint Committee for Appraisals.
- 9) Det niende anbringende vedrører urigtig gengivelse af beviser, subsidiært forkert retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fandt, at appellants anbringende om, at ECDC's Joint Committee ikke havde undersøgt de elementer, som det var forpligtet til at undersøge i henhold til artikel 9, stk. 4, i Implementing rule, var ugrundet.
- 10) Det tiende anbringende er, at der er sket en forkert bedømmelse, subsidiært retlig kvalificering, af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fandt, at begrundelsen for den af ECDC's Joint Committee for Appraisal indtagne holdning var tilstrækkelig.
- 11) Det ellevende anbringende er, at der er sket en fejlfortolkning af et anbringende, og at der er sket en fejl vedrørende den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fejlfortolkede appellants anbringende om, at den af ECDC's Joint Committee for Appraisal indtagne holdning var utilstrækkelig, som et anbringende om, at der var anlagt et åbenbart urigtigt skøn; og fandt, at nævnte begrundelse var tilstrækkelig.

12) Det tolvte anbringende er, at der er sket en forkert bedømmelse af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fandt, at den anfægtede bedømmelsesrapport ikke var behæftet med et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår appellanterns arbejdsindsats.

13) Det trettende anbringende er, at der er sket en forkert retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fandt, at kritikken i den anfægtede bedømmelsesrapport var forholdsmæssig, selv om ECDC ikke i løbet af bedømmelsesperioden havde gjort appellantern opmærksom på de angivelige problemer vedrørende hans adfærd.

14) Det fjortende anbringende er, at der er sket en forkert bedømmelse af de faktiske omstændigheder, for så vidt som Personaleretten fandt, at appellanterns arbejdsbyrde var mindre, end den rent faktisk var.

— Artikel 2, stk. 2, litra h), i den anfægtede afgørelse annulleres, eller subsidiært annulleres artikel 2, stk. 2, litra h), for så vidt som Toshiba bliver holdt solidarisk ansvarlig, eller mere subsidiært nedsættes bøden.

— Retten træffer anden afgørelse henset til sagens omstændigheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1) Første anbringende om at den anfægtede afgørelse med urette fastslog, at Toshiba Corporation overtrådte artikel 101 TEUF i perioden fra 16. maj 2000 til 11. april 2002.

2) Andet anbringende om at den anfægtede afgørelse med urette fastslog, at Toshiba Corporation overtrådte artikel 101 TEUF i perioden fra 12. april 2002 til 31. marts 2003.

3) Tredje anbringende om at den anfægtede afgørelse med urette fastslog at Toshiba Corporation overtrådte artikel 101 TEUF i perioden fra 1. april 2003 til 12. juni 2006.

4) Fjerde anbringende om at den anfægtede afgørelse med urette fastslog at Toshiba Corporation var solidarisk ansvarlig for Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd.'s (»MTPD«) deltagelse i overtrædelsen i perioden fra 1. april 2003 til 12. juni 2006.

5) Femte anbringende, subsidiært i forhold til fjerde anbringende, om at den anfægtede beslutning med urette fastslog, at MTPD var ansvarlig for deltagelse i overtrædelsen i perioden fra 1. april 2003 til 12. juni 2006.

6) Sjette anbringende om at den anfægtede afgørelse med urette pålagde en bøde i henhold til artikel 2, stk. 2, litra g), og artikel 2, stk. 2, litra h), eller subsidiært begik en fejl ved fastsættelsen af disse bøder.

Sag anlagt den 20. februar 2013 — Toshiba mod Kommissionen

(Sag T-104/13)

(2013/C 114/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Toshiba Corp. (Tokyo, Japan) (ved solicitor J. MacLennan samt advokaterne J. Jourdan, A. Schulz og P. Berghe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, stk. 2, litra d), i Kommissionens afgørelse af 5. december 2012 i sag COMP/39.437 — TV og computer skærmrør, annulleres.

— Artikel 1, stk. 2, litra e), i Kommissionens afgørelse af 5. december 2012 i sag COMP/39.437 — TV og computer skærmrør, annulleres.

— Artikel 2, stk. 2, litra g), i den anfægtede afgørelse annulleres, eller subsidiært nedsættes bøden.

Sag anlagt den 23. februar 2013 — VTZ m.fl. mod Rådet

(Sag T-108/13)

(2013/C 114/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Volžskij trubnyj zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusland); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusland); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Rusland) og Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusland) (ved advokaterne J. Bellis, F. Di Gianni og G. Coppo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1269/2012 af 21. december 2012, der indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i bl.a. Rusland efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, annulleres for så vidt som den inkluderer de salg, der henvises til i 23.-33. betragtning, til den anfægtede forordning i den fornyede undersøgelse.
- Som følge af påstanden om delvis annullation, korrigeres den antipumpingtold, som TMK koncernen skal betale, fra 28,7 % til 13,6 %, og
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet ulovligt har benyttet sig af andre kriterier end dem, der er fastsat i henhold til ordlyden af de relevante toldbestemmelser, til at bestemme klassifikationen af de rør, der henvises til i 23.-33. betragtning til den anfægtede forordning.

Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at de særskilte grunde, som Rådet har lagt til grund for at fastslå, at de rør der henvises til i 23.-33. betragtning til den anfægtede forordning ikke falder under KN kode 7304 59 10, er behæftet med fejl.

Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at henset til denne sags konkrete omstændigheder beviser det

faktum, at rørene, der henvises til i 23.-33. betragtning til den anfægtede forordning, faktisk blev brugt til fremstilling af rør med andre tværsnit og godstykkelse, at de falder ind under KN kode 7304 59 10.

Appel iværksat den 22. februar 2013 af Maria Concetta Cerafogli til prøvelse af Personalerettens dom af 12. december 2012 i sag F-43/10, Cerafogli mod ECB

(Sag T-114/13 P)

(2013/C 114/65)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt am main, Tyskland) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Følgelig:
  - annulleres Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 24. november 2009 om ikke at tage appellants påstande om forskelsbehandling og angreb på hendes værdighed som følge af hendes foresattes adfærd til følge og, om fornødent annulleres afgørelsen af 24. marts 2010 om afslag på den særlige klage.
  - tages appellants anmodninger som anført i den fornyede gennemgang til følge, idet navnlig:
    - enhver form for forskelsbehandling og mobning af appellanten ophører, det være sig verbalt eller i forbindelse med tildeling af arbejdsopgaver og arrangementer
    - appellanten modtager G.'s skriftlige tilbagetrækning af sine krænkende og truende udtalelser
    - under alle omstændigheder tilpligtes ECB at betale erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade, idet denne efter ret og billighed opgøres til 50 000 EUR (for det ikke-økonomiske skade) og 15 000 EUR (for den økonomiske skade)

— ECB tilpligtes at fremlægge den fulde interne undersøgelsesrapport med alle tilhørende bilag, herunder mødereferaterne. ECB tilpligtes endvidere at fremlægge al kommunikation, der har fundet sted mellem undersøgelsesudvalget og/eller undersøgelseslederen og Styringsrådet og/eller ECB's præsident

— appellanterns tidligere socialrådgiver indkaldes som vidne.

— ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger i appelsagen og i sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført fem anbringender.

1) Det første anbringende er, at der angiveligt er sket tilsidesættelse af retten til forsvar, at sagsakterne er gengivet forkert og at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af artikel 20 i forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾ og af retten til effektive retsmidler. Appellanten har i denne forbindelse gjort gældende, at EU-Personaleretten begik en retlig fejl og tilsidesatte hendes ret til forsvar ved at antage, at hun ikke var omfattet af ECB's forpligtelse til at overholde retten til forsvar. Afgørelsen om afslag på hendes anmodning om bistand påvirkede nemlig hendes interesser væsentligt og proceduren blev endvidere »iværksat« over for appellanten i den betydning, der er specificeret i retspraksis (*Kommissionen mod Lisrestal*). Henset til, at appellanten fejlagtigt ikke fik adgang til at gøre sig bekendt med sagen, var appellanten også ude af stand til at forsvare sine rettigheder for så vidt angår sagen tilfredsstillende for EU's retsinstanser med det resultat, at hendes ret til en effektiv domstolsprøvelse også er blevet tilsidesat.

2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsprøvelse og af rettens begrundelsespligt. Appellanten anmodede i denne forbindelse Personaleretten om i henhold til artikel 55 i Personalerettens procesreglement at tilpligte ECB at fremlægge sagsakterne vedrørende undersøgelsen, herunder bilagene til undersøgelsesrapporten og mødereferaterne. I den appellerede dom blev det afvist at træffe disse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i strid med appellanterns ret til en effektiv domstolsprøvelse og rettens begrundelsespligt.

3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af panelets mandat og af bistandspligten, da konklusionen på begge fornyede gennemgange (dvs. undersøgelsen og Personaleret-

ten) er meget begrænset, da den blot viste, at der var kolleger, der talte negativt om appellanten på hendes arbejdsplads. Men dette faldt uden for området for hendes anmodning om bistand — og derfor panelets mandat — som især var at vurdere konklusionen vedrørende de negative kommentarer om hende. Endvidere bortser den appellerede dom fra situationens uretfærdighed, bl.a. at appellanten ikke blev underrettet om de rapporterede negative holdninger og derfor blev anbragt i en hjælpeløs situation, hvor hendes omdømme led skade og hun ikke kunne forsvare sig selv.

4) Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6, stk. 5, i det administrative cirkulære 1/2006 af 21. marts 2006 fra ECB's Styringsråd om interne administrative undersøgelser, da det i den appellerede dom fejlagtigt blev antaget, at fremsendelsen af undersøgelsesrapporten sammen med hele sagen kun bestod i fremsendelse til den person, som leder undersøgelsen.

5) Det femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af et åbenbart urigtigt skøn og af rettens begrundelsespligt, da den definition af et åbenbart urigtigt skøn, som fremgår af den appellerede dom, ikke er i overensstemmelse med Rettens retspraksis. Den appellerede dom tilsidesatte endvidere dens efterprøvelse af den åbenbare fejl.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12. om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8, s. 1.

Sag anlagt den 22. februar 2013 — Dennekamp mod Parlamentet

(Sag T-115/13)

(2013/C 114/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Nederlandene) (ved advokaterne O. Brouwer og T. Oeyen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2012, hvorved Parlamentet afslog aktindsigt i i) alle dokumenter, der viser hvilke nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'ere), der er omfattet af den supplerende pensionsordning (pensionsordningen), ii) en liste over navne på de MEP'ere, som var omfattet af den supplerende pensionsordning efter september 2005, og iii) en liste over navne på de nuværende medlemmer af pensionsordningen, for hvem Parlamentet betaler et månedligt bidrag. Denne afgørelse blev meddelt sagsøgeren den 12. december 2012 ved skrivelse nr. A(2012)13180.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder de omkostninger, der afholdes af eventuelle intervenienter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 11 og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 8, litra b), i forordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾, idet den anfægtede afgørelse medfører en urimelig begrænsning af omfanget af retten til at modtage og give oplysninger i henhold til artikel 11 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (chartret), og retten til aktindsigt i officielle dokumenter i henhold til chartrets artikel 42 ved urigtig anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001 sammenholdt med artikel 8, litra b), i forordning (EF) nr. 45/2001, eftersom:
  - Parlamentet for det første med urette antog, at sagsøgeren ikke havde angivet udtrykkelige og legitime årsager, der kunne begrunde nødvendigheden af at videregive de personoplysninger, der var omfattet af de begærede dokumenter,
  - Parlamentet for det andet med urette antog, at oplysningen om medlemskab af pensionsordningen henhører under de omhandlede MEP'eres privatsfære, og
  - for det tredje begik Parlamentet en retlig fejl, idet det fandt, at de omhandlede MEP'eres berettigede interesse måtte tillægges større vægt end nødvendigheden af at videregive oplysningerne.

- 2) Andet anbringende vedrører den omstændighed, at Parlamentet som følge af sine retlige fejl ikke opfyldte sin pligt til at begrunde den anfægtede afgørelse tilstrækkeligt og passende og derfor tilsidledesatte begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8, s. 1).

Sag anlagt den 4. marts 2013 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-125/13)

(2013/C 114/67)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocati dello Stato G. Palmieri og S. Fiorentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse K(2012) 9448 endelig af 19. december 2012, meddelt den 20. december, vedrørende de kapitaludvidelser, som SEA S.p.A. har foretaget til fordel for SEA Handling SpA, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I det foreliggende søgsmål anfægter den sagsøgende stat Europa-Kommissionens afgørelse, hvorefter de foranstaltninger — hovedsageligt bestående i kapitaltilskud til dækning af driftstab — som SEA SpA, der er koncessionshaver til lufthavnene Milano Malpensa og Milano Linate, har iværksat til fordel for datterselskabet SEA Handling SpA, der er ansvarlig for ground-handlingydelse i disse lufthavne, udgør statsstøtte, der ikke er forenelig med det indre marked.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat fire anbringender.

1) Det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af retssikkerhedsprincippet

— I den forbindelse fremføres det, at den anfægtede afgørelse er vedtaget i strid med princippet om god forvaltningsskik og retssikkerhedsprincippet, hvilket skabte en berettiget forventning hos afgørelsens adressater om, at foranstaltningen var lovlig både som følge af den ualmindelige lange varighed af hele proceduren, og navnlig de den indledende undersøgelse, men også som følge af de uklare bestemmelser og Kommissionens adfærd under denne procedure.

2) Det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter i form af tilsidesættelse af retten til at blive hørt og manglende oplysning

— I denne forbindelse er det anført, at den anfægtede afgørelse er vedtaget i strid med retten til at blive hørt og retten til kontradiktion, idet genstanden for Kommissio-

nens undersøgelse blev udvidet til at vedrøre en periode, som ikke er omfattet af afgørelsen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

3) Det tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107 og artikel 108, stk. 3, TEUF og fejlagtig beskrivelse af de faktiske omstændigheder samt manglende begrundelse for, hvorfor de offentlige myndigheder gøres ansvarlige for de omtvistede foranstaltninger.

— Ifølge den sagsøgerende regering er den anfægtede afgørelse fejlagtig, idet de offentlige myndigheder herefter anses for ansvarlige for de omtvistede foranstaltninger, og den indeholder desuden ikke noget bevis eller nogen begrundelse i denne henseende.

4) Det fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107 og artikel 108, stk. 3, TEUF og fejlagtig beskrivelse af de faktiske omstændigheder samt manglende begrundelse for, hvorfor de offentlige myndigheder gøres ansvarlige for de omtvistede foranstaltninger

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at den anfægtede er fejlagtig for så det heri fastslås, at SEA's adfærd er i strid med kriteriet om en fornuftig markedsøkonomisk investor, og den indeholder desuden ikke noget bevis eller nogen begrundelse i denne henseende.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 26. februar 2013 — Labiri mod ØSU

(Sag F-124/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — bistandspligt — vedtægtens artikel 12a —
psykisk chikane — administrativ undersøgelse)

(2013/C 114/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (ved M. Arsène og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer og F.-M. Hislaire)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af afgørelsen om at afslutte den administrative undersøgelse, der blev indledt som følge af sagsøgerens klage over psykisk chikane, uden at foretage sig videre i sagen.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 18. januar 2010 af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs generalsekretær annulleres.
- 2) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg bærer sine egne omkostninger og betaler Vassiliki Labiris omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 26.2.2011, s. 34.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 26. februar 2013 — Bojc Golob mod Kommissionen

(Sag F-74/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat — tidsubestemt kontrakt —
opsigelse)

(2013/C 114/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Slovenien) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at opsigte sagsøgerens tidsubestemte ansættelseskontrakt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Aleksandra Bojc Golob bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011, s. 20.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 21. februar 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-113/11) ⁽¹⁾

(Personalesag — artikel 34, stk. 1 og 6, i procesreglementet —
stævning indgivet pr. fax inden for søgsmålsfristen —
advokatens håndskrevne underskrift forskellig fra under-
skriften på originaleksemplaret af stævningen, som blev
fremsendt pr. post — sagen for sent anlagt — åbenbart
afvisningsgrundlag)

(2013/C 114/70)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Personalesag — påstand om annullation af Kommissionens stil-
tende afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om udbe-
taling af hans løntilgodehavender for august 2010

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012, s. 69.

Sag anlagt den 22. januar 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-7/13)

(2013/C 114/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat E. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på klagen over den afgørelse, som blev truffet som svar på den ansøgning, som sagsøgeren, der gjorde tjeneste ved Kommissionens delegation i Antananarivo, Madagaskar, havde indgivet om tilkendelse af en erstatning for de vanskeligheder, som opstod i forbindelse med hans bosættelse i førnævnte by.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den afgørelse, der blev truffet af kontorchefen i Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed, vedrørende »ansøgningen i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1 — 0/867/11 om tilkendelse af en erstatning for de vanskeligheder, som opstod i forbindelse med Deres bosættelse i Antananarivo«, hvorefter denne ansøgning blev forkastet med den begrundelse, at »de betingelser, der kræves for en sådan erstatning for ikke-økonomisk og psykologisk tab«, ikke foreligger, for så vidt som det fremgår af de faktiske omstændigheder, at »delegationen gjorde alt for at løse de opståede problemer, idet den sørgede for, at der blev udført supplerende arbejder i den oprindelige bolig og idet De blev tilbudt alternative boligmuligheder under udførelsen af disse arbejder«.
- Annullation af svaret på sagsøgerens klage, hvorefter ansættelsesmyndigheden forkaster hans klage med den begrundelse, at (i) »administrationen i det foreliggende tilfælde ikke kan tilskrives nogen tjenstlig fejl, og endnu mindre nogen retlig fejl«, at (ii) sagsøgeren »ikke har fremlagt noget bevis for de angivelige ikke-økonomiske eller psykologiske tab« og at (iii) »den anfægtede afgørelse detaljeret

redegjorde for beviserne for administrationens velvilje over for klageren« og at »en eventuel manglende begrundelse ifølge fast retspraksis kan afhjælpes ved en tilstrækkelig begrundelse på tidspunktet for svaret på klagen«, hvilket vil være tilfældet i den foreliggende sag.

- Kommissionen tilpligtes at betale 30 000 EUR i erstatning for sagsøgerens ikke-økonomiske og psykologiske tab, idet dette beløb er foreløbigt fastsat og idet der tages forbehold for en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. februar 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-18/13)

(2013/C 114/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at foretage beregning af godskrivningen af de pensionsrettigheder, som er erhvervet før tiltrædelsen af tjenesten, på grundlag af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 17. januar 2012 om beregning af godskrivningen af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet før tiltrædelsen af tjenesten i Kommissionen.
- Om fornødent annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage af 13. november 2012 om anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser og aktuarmæssige satser, der var gældende på tidspunktet for sagsøgerens ansøgning om overførsel af hans pensionsrettigheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. februar 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-20/13)

(2013/C 114/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af den stiltiende afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning om at tildele ham en erstatning for forsinkelsen i forbindelse med udfærdigelsen af hans bedømmelsesrapporter for bedømmelsesårene 2008 og 2009.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse om stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning, som blev indgivet den 13. januar 2012.
- Om fornødent annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 20. november 2012 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav den 24. juli 2012.
- Sagsøgeren tilkendes et beløb, som efter ret og rimelighed foreløbigt fastsættes til én EUR i erstatning for lidt økonomisk tab og til én EUR i erstatning for lidt ikke-økonomisk tab.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 27. februar 2013 — Kimman mod Kommissionen(Sag F-16/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/74)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012, s. 33.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 28. februar 2013 — M mod EMEA(Sag F-47/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/75)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.7.2012, s. 37.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA